

Dziennik Urzędowy C 101

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56
6 kwietnia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 101/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 86 z 23.3.2013.....	1
---------------	--	---

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 101/02	Sprawa C-252/11: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Słowacja) — Erika Šujetová przeciwko Rapid life životná poisťovňa as (Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)	2
2013/C 101/03	Sprawa C-495/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 13 września 2012 r. — Total SA, Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie zasad przyznania kompetencji i proporcjonalności — Oczywiście błędna wykładnia — Naruszenie prawa do obrony, zasad słuszności i równości broni — Obowiązek uzasadnienia)	2

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2013/C 101/04	Sprawa C-497/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2012 r. — Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny objęty celem nr 1 (1994–1999) „Dostępność i drogi główne” w Grecji — Delegowanie przez Komisję zadań pomocniczych na osoby trzecie — Tajemnica zawodowa — Wysokość korekty — Zakres uznania Komisji — Kontrola sądowa)	3
2013/C 101/05	Sprawa C-540/11: Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Daniel Levy, Carine Sebbag przeciwko Państwu belgijskiemu (Swoboda przepływu kapitału — Podatki bezpośrednie — Opodatkowanie dywidend — Dwustronna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania — Późniejsza zmiana przez jedno z państw stron umowy jego ustawodawstwa krajowego powodująca przywrócenie podwójnego opodatkowania — Zobowiązania państw członkowskich wynikające z art. 10 WE i 293 WE)	3
2013/C 101/06	Sprawa C-597/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 4 października 2012 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej (Odwołanie — Zamówienie publiczne udzielone przez Komisję — Odrzucenie oferty — Obowiązek uzasadnienia — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Artykuł 89 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002 — Artykuły 140 i 141 — Termin na otrzymanie ofert — Termin składania wniosków o informację)	3
2013/C 101/07	Sprawa C-611/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2012 r. — ara AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Allrounder SARM (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy A z dwoma trójkątnymi motywami — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy A — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)	4
2013/C 101/08	Sprawa C-624/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 27 września 2012 r. — Brighton Collectibles, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Felmar (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenia (WE) nr 40/94 i (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 4 — Słowny wspólnotowy znak towarowy BRIGHTON — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wykładnia przepisów prawa krajowego w przypadku względnej podstawy odmowy rejestracji)	4
2013/C 101/09	Sprawa C-649/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 października 2012 r. — Cooperativa Vitivinicola Arousana S. Coop. Galega przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Marii Constantine Sotelo Ares (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy ROSALIA DE CASTRO — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego ROSALIA)	5
2013/C 101/10	Sprawa C-31/12: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 10 października 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Zakopanem — Polska) — postępowanie karne przeciwko Wojciechowi Ziemiowskiemu oraz Andrzejowi Kozakowi (Odesłanie prejudycjalne — Brak informacji na temat sprawy przed sądem krajowym — Oczywista niedopuszczalność)	5
2013/C 101/11	Sprawa C-548/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld (Niemcy) w dniu 30 listopada 2012 r. — Marc Brogssitter przeciwko Fabrication de Montres Normandes Eurl. i Karsten Fräßdorf	5
2013/C 101/12	Sprawa C-602/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-172/09 Gem-Year Industrial Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 grudnia 2012 r. przez Gem-Year Industrial Co. Ltd i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd	6

2013/C 101/13	Sprawa C-603/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 21 grudnia 2012 r. — Pia Braun przeciwko Region Hannover	7
2013/C 101/14	Sprawa C-606/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli	7
2013/C 101/15	Sprawa C-607/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli	7
2013/C 101/16	Sprawa C-609/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2012 r. — Ehrmann AG przeciwko Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.	8
2013/C 101/17	Sprawa C-610/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Giessen (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2012 r. — Johannes Peter przeciwko Bundeseisenbahnvermögen	8
2013/C 101/18	Sprawa C-613/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Helm Düngemittel GmbH przeciwko Hauptzollamt Krefeld	8
2013/C 101/19	Sprawa C-618/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Paris (Francja) w dniu 10 grudnia 2012 r. — Société Reggiani SpA Illuminazione przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances	9
2013/C 101/20	Sprawa C-4/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 2 stycznia 2013 r. — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse przeciwko Susanne Fassbender	9
2013/C 101/21	Sprawa C-28/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 29 listopada 2012 r. w sprawie T-590/10 Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wniesione w dniu 18 stycznia 2013 r. przez Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP	9
2013/C 101/22	Sprawa C-37/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie T-135/09, Nexans France SAS, Nexans SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Nexans France SAS, Nexans SA	10
2013/C 101/23	Sprawa C-42/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 28 stycznia 2013 r. — Cartiera dell'Adda SpA, Cartiera di Cologno SpA przeciwko CEM Ambiente SpA	11
2013/C 101/24	Sprawa C-48/13: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 28 stycznia 2013 r. — Nordea Bank Danmark A/S przeciwko Skatteministeriet	11
2013/C 101/25	Sprawa C-55/13: Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej	11
2013/C 101/26	Sprawa C-70/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 listopada 2012 r. w sprawie T-338/11 Getty Images (US), Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 8 lutego 2013 r. przez Getty Images (US), Inc.	12

2013/C 101/27	Sprawa C-71/13 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2012 r. w sprawie T-588/10, Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 lutego 2013 r. przez Republikę Grecką	13
2013/C 101/28	Sprawa C-447/10: Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 24 października 2012 r. — Grain Millers, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Grain Millers GmbH & Co. KG	14
2013/C 101/29	Sprawa C-30/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Prešov — Słowacja) — Valeria Marcinová przeciwko Pohotovost s.r.o.	14
2013/C 101/30	Sprawa C-143/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej	14

Sąd

2013/C 101/31	Sprawa T-84/07: Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz roztworu mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji — Wniosek o przegląd wygaśnięcia — Wniosek o przegląd okresowy — Dopuszczalność — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, art. 2 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (po zmianie art. 1, art. 2 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))	15
2013/C 101/32	Sprawa T-235/08: Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Acron i Dorogobuzh przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))	15
2013/C 101/33	Sprawa T-459/08: Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego — Przegląd wygaśnięcia — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, 2 i art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1, 2 i art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))	16
2013/C 101/34	Sprawa T-241/09: Wyrok Sądu z dnia 20 lutego 2013 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu (Odpowiedzialność pozaumowna — Trybunał Obrachunkowy — Przebieg wewnętrznych dochodzeń — Dane osobowe — Bezprawność — Związek przyczynowy — Przedawnienie)	16
2013/C 101/35	Sprawa T-118/10: Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Acron przeciwko Radzie (Dumping — Przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie przeglądu pod kątem nowego eksportera — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, 2 i art. 11 ust. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1, 2 i art. 11 ust. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))	16
2013/C 101/36	Sprawa T-492/10: Wyrok Sądu z dnia 20 lutego 2013 r. — Melli Bank przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Podmiot posiadany w 100 % przez podmiot uznany za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej — Żarzut niezgodności z prawem — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)	17

2013/C 101/37	Sprawa T-33/12: Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2013 r. — Piotrowski przeciwko OHIM (MEDIGYM) (Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy MEDIGYM — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009)	17
2013/C 101/38	Sprawa T-50/12: Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — AMC-Representações Têxteis przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO KIDS COMPANY) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego METRO KIDS COMPANY — Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy METRO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	18
2013/C 101/39	Sprawa T-407/12: Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (Ubee Interactive) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	18
2013/C 101/40	Sprawa T-408/12: Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (ubee) (Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)	18
2013/C 101/41	Sprawa T-22/13: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2013 r. — Senz Technologies przeciwko OHIM — Impliva (parasole)	19
2013/C 101/42	Sprawa T-23/13: Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2013 r. — Senz Technologies przeciwko OHIM — Impliva (Parasole)	19
2013/C 101/43	Sprawa T-24/13: Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2013 r. — Cactus przeciwko OHIM — Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ)	20
2013/C 101/44	Sprawa T-38/13: Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2013 r. — Pedro Group przeciwko OHIM — Cortefiel (PEDRO)	20
2013/C 101/45	Sprawa T-39/13: Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2013 r. — Cezar przeciwko OHIM— Poli-Eco (Listwy przyścienne)	21
2013/C 101/46	Sprawa T-52/13: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Eflag Trade Mark Company przeciwko OHIM (FICKEN)	21
2013/C 101/47	Sprawa T-53/13: Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2013 r. — Vans przeciwko OHIM (Linia falista)	22
2013/C 101/48	Sprawa T-54/13: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Eflag Trade Mark Company przeciwko OHIM (FICKEN LIQUORS)	22
2013/C 101/49	Sprawa T-55/13: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Formula One Licensing przeciwko OHIM — Idea Marketing (F1H2O)	22
2013/C 101/50	Sprawa T-56/13: Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2013 r. — ClientEarth i Stichting BirdLife Europe przeciwko Komisji	23

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2013/C 101/51	Sprawa T-60/13: Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2013 r. — Reiner Appellrath-Cüpper przeciwko OHIM — Ann Christine Lizenzmanagement (AC)	23
2013/C 101/52	Sprawa T-63/13: Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2013 r. — Three-N-Products Private przeciwko OHIM — Munindra Holding (AYUR)	24
2013/C 101/53	Sprawa T-67/13: Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2013 r. — Novartis Europharm przeciwko Komisji	24
2013/C 101/54	Sprawa T-71/13: Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2013 r. — Anapurna przeciwko OHIM — Annapurna (ANNAPURNA)	25
2013/C 101/55	Sprawa T-75/13: Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2013 r. — Boehringer Ingelheim Pharma przeciwko OHIM — Nepentes (Momarid)	26
2013/C 101/56	Sprawa T-79/13: Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2013 r. — Accorinti i in. przeciwko EBC	26
2013/C 101/57	Sprawa T-82/13: Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2013 r. — Panasonic i MT Picture Display przeciwko Komisji	28
2013/C 101/58	Sprawa T-83/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 11 lutego 2013 r. przez BS od wyroku wydanego w dniu 12 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-90/11 BS przeciwko Komisji Europejskiej	29
2013/C 101/59	Sprawa T-86/13 P: Odwołanie wniesione w dniu 14 lutego 2013 r. przez Dianę Grazyte od wyroku wydanego w dniu 5 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-76/11 Grazyte przeciwko Komisji	30
2013/C 101/60	Sprawa T-101/13: Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2013 r. — Aer Lingus przeciwko Komisji ...	31

Sąd do spraw Służby Publicznej

2013/C 101/61	Sprawa F-17/11: Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 lutego 2013 r. — BB przeciwko Komisji (Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)	33
---------------	---	----

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 101/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 86 z 23.3.2013.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 79 z 16.3.2013.

Dz.U. C 71 z 9.3.2013.

Dz.U. C 63 z 2.3.2013.

Dz.U. C 55 z 23.2.2013.

Dz.U. C 46 z 16.2.2013.

Dz.U. C 38 z 9.2.2013.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove — Słowacja) — Erika Šujetová przeciwko Rapid life životná poisťovňa as

(Sprawa C-252/11) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Umorzenie postępowania)

(2013/C 101/02)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Erika Šujetová

Strona pozwana: Rapid life životná poisťovňa as

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Krajský súd v Prešove (Słowacja) — Wykładnia art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Przepis krajowy przyznający wyłączną właściwość w zakresie rozpatrzenia wniosku o uchylenie wyroku sądu polubownego sądowi, w obszarze właściwości którego toczy się postępowanie polubowne — Przepis krajowy nakładający na ten sąd obowiązek, po ewentualnym uchyleniu wyroku sądu polubownego, kontynuowania postępowania, bez ponownego zbadania własnej właściwości miejscowej — Zapis na sąd polubowny lub klauzula arbitrażowa mające nieuczciwy charakter

Sentencja

Postępowanie w sprawie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym przedstawionego przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2011 r. w sprawie C-252/11 zostaje umorzone.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 13 września 2012 r. — Total SA, Elf Aquitaine SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-495/11 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 1/2003 — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie zasad przyznania kompetencji i proporcjonalności — Oczywiście błędna wykładnia — Naruszenie prawa do obrony, zasad słuszności i równości broni — Obowiązek uzasadnienia)

(2013/C 101/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Total SA, Elf Aquitaine SA (przedstawiciele: E. Morgan de Rivery i A. Noël-Baron, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Gencarelli, P. Van Nuffel i V. Bottka, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) z dnia 14 lipca 2011 r. w sprawie T-190/06 Total i Elf Aquitaine przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) — Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie zasad przyznania kompetencji i proporcjonalności — Oczywiście błędna wykładnia — Naruszenie prawa do obrony, zasad słuszności i równości broni — Obowiązek uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje odrzucone.
- 2) Total SA i Elf Aquitaine SA zostają obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 355 z 3.12.2011

Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2012 r.
— **Republika Grecka przeciwko Komisji Europejskiej**

(Sprawa C-497/11 P) ⁽¹⁾

(*Odwwołanie — EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny objęty celem nr 1 (1994–1999) „Dostępność i drogi główne” w Grecji — Delegowanie przez Komisję zadań pomocniczych na osoby trzecie — Tajemnica zawodowa — Wysokość korekty — Zakres uznania Komisji — Kontrola sądowa*)

(2013/C 101/04)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy, wspierani przez G. Michailopoulou, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė i D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 lipca 2011 r. w sprawie T-81/09 Grecja przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił częściowo skargę o stwierdzenie nieważności Komisji C(2008) 8573 z dnia 15 grudnia 2008 r. zmniejszającej pomoc finansową z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) początkowo przyznaną na rzecz programu operacyjnego objętego celem nr 1 (1994 — 1999) „Dostępność i drogi główne” w Grecji

Sentencja

- 1) *Odwwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Grecka pokrywa koszty postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 19 września 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Bruxelles — Belgia) — Daniel Levy, Carine Sebbag przeciwko Państwu belgijskiemu

(Sprawa C-540/11) ⁽¹⁾

(*Swoboda przepływu kapitału — Podatki bezpośrednie — Opodatkowanie dywidend — Dwustronna umowa o unikaniu podwójnego opodatkowania — Późniejsza zmiana przez jedno z państw stron umowy jego ustawodawstwa krajowego powodująca przywrócenie podwójnego opodatkowania — Zobowiązania państw członkowskich wynikające z art. 10 WE i 293 WE*)

(2013/C 101/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daniel Levy, Carine Sebbag

Strona pozwana: Państwo belgijskie

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal de première instance de Bruxelles — Wykładnia art. 10, art. 57 ust. 2 i art. 293 traktatu WE — Dopuszczalność uregulowań krajowych pozwalających na podwójne opodatkowanie mimo obowiązywania dwustronnej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania — Zmiana prawa krajowego po zawarciu umowy — Cofnięcie prawa nabytego — Ograniczenie swobody przepływu kapitału

Sentencja

Ponieważ prawo wspólnotowe obowiązujące w czasie, gdy miały miejsce okoliczności faktyczne sprawy głównej, nie określało ogólnych kryteriów podziału kompetencji między państwami członkowskimi w odniesieniu do unikania podwójnego opodatkowania w ramach Wspólnoty Europejskiej, art. 56 WE w związku z art. 10 WE i art. 293 WE należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie zniesieniu mechanizmu służącego unikaniu podwójnego opodatkowania przez państwo członkowskie, które zobowiązało się w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania do ustanowienia takiego mechanizmu, poprzez zmianę ustawodawstwa powodującą przywrócenie podwójnego opodatkowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 4 października 2012 r. — Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-597/11 P) ⁽¹⁾

(*Odwwołanie — Zamówienie publiczne udzielone przez Komisję — Odrzucenie oferty — Obowiązek uzasadnienia — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1605/2002 — Artykuł 89 — Rozporządzenie (WE, Euratom) nr 2342/2002 — Artykuły 140 i 141 — Termin na otrzymanie ofert — Termin składania wniosków o informacje*)

(2013/C 101/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Evropaïki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, Δικηγόρος)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: M. Wilderspin, pełnomocnik)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-232/06 Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji oddalającego skargę mającą na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 19 czerwca 2006 r., na mocy której odrzucona została oferta złożona przez skarżącą w ramach przetargu „TAXUD/2005/AO-001” dotyczącego specyfikacji, opracowania, konserwacji i utrzymania systemów informatycznych służb celnych w związku z projektem DG ds. Podatków i Unii Celnej (Dz.U. 2005, S 117-115222), a także decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012

Postanowienie Trybunału z dnia 10 października 2012 r. — ara AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Allrounder SARL

(Sprawa C-611/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Graficzny znak towarowy A z dwoma trójkątnymi motywami — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy A — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd)

(2013/C 101/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: ara AG (przedstawiciel: M. Gail, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Allrounder SARL (przedstawiciel: adwokat N. Boesflug)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 22 września 2011 r. w sprawie T-174/10 ara przeciwko OHIM — Allrounder (A z dwoma trójkątnymi motywami) oddalającego skargę na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 stycznia 2010 r. (sprawa R 481/2009-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między ara a Allrounder —

Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s.1) — Graficzny znak towarowy A z dwoma trójkątnymi motywami — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego „A” — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd w przypadku dwóch znaków towarowych — Błędna ocena charakteru odróżniającego

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *ara AG zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 27 września 2012 r. — Brighton Collectibles, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Felmar

(Sprawa C-624/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 i (WE) nr 207/2009 — Artykuł 8 ust. 4 — Słowny wspólnotowy znak towarowy BRIGHTON — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Wykładnia przepisów prawa krajowego w przypadku względnej podstawy odmowy rejestracji)

(2013/C 101/08)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Brighton Collectibles, Inc. (przedstawiciel: adwokat J. Horn)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), Felmar (przedstawiciel: adwokat D. Monégier du Sorbier)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) z dnia 27 września 2011 r. w sprawie T-403/10 Brighton Collectibles przeciwko OHIM i Felmar, którym Sąd oddalił skargę na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 czerwca 2010 r. (sprawa R 408/2009-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Brighton Collectibles, Inc. a Felmar — Artykuł 8 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1) — Słowny wspólnotowy znak towarowy BRIGHTON — Postępowanie w sprawie sprzeciwu oparte na wcześniejszych słownych i graficznych krajowych znakach towarowych — Brak uzasadnienia w świetle podniesionych praw krajowych

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Brighton Collectibles Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 133 z 5.5.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 3 października 2012 r. — Cooperativa Vitivinícola Arousana S. Coop. Galega przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Marii Constantine Sotelo Ares

(Sprawa C-649/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy ROSALIA DE CASTRO — Sprzeciw właściciela słownego krajowego znaku towarowego ROSALIA)

(2013/C 101/09)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Cooperativa Vitivinícola Arousana S. Coop. Galega (przedstawiciel: adwokat I. Temiño Cenicerros)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik), María Constantina Sotelo Ares (przedstawiciel: adwokat C. Lema Devesa)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 5 października 2010 r. w sprawie T-421/10 Cooperativa Vitivinícola Arousana przeciwko OHIM — Sotelo Ares, którym Sąd oddalił skargę od decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 19 lipca 2010 r. (sprawa R 1804/2008-4), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Marią Constantiną Sotelo Ares a Cooperativa Vitivinícola Arousana, S. Coop. Galega

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Cooperativa Vitivinícola Arousana S. Coop. Galega pokrywa koszty postępowania.*

(¹) Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 10 października 2012 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Zakopanem — Polska) — postępowanie karne przeciwko Wojciechowi Ziemiemu oraz Andrzejowi Kozakowi

(Sprawa C-31/12) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Brak informacji na temat sprawy przed sądem krajowym — Oczywista niedopuszczalność)

(2013/C 101/10)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy w Zakopanem

Strony w postępowaniu karnym w sprawie przed sądem krajowym

Wojciech Ziemiński, Andrzej Kozak

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Sąd Rejonowy w Zakopanem — Wykładnia pojęcia „norma techniczna” zawartego w art. 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. L 204, s. 37), zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r. (Dz.U. L 217, s. 18) — Obowiązek notyfikowania przez państwo członkowskie Komisji wszelkich projektów norm technicznych — Przepisy prawa państwa członkowskiego dotyczące gier hazardowych

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy w Zakopanem (Polska) postanowieniem z dnia 13 stycznia 2012 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 165 z 9.6.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Krefeld (Niemcy) w dniu 30 listopada 2012 r. — Marc Brogsitter przeciwko Fabrication de Montres Normandes Eurl. i Karsten Fräßdorf

(Sprawa C-548/12)

(2013/C 101/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Krefeld

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marc Brogsitter

Strona pozwana: Fabrication de Montres Normandes Eurl. i Karsten Fräßdorf

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wnioskodawca, który twierdzi, że poniósł szkodę poprzez sprzeczne z zasadami konkurencji działanie jego kontrahenta mającego siedzibę w innym umawiającym się państwie, kwalifikowane na podstawie prawa niemieckiego jako czyn niedozwolony, może dochodzić od niego roszczeń związanych z umową także wtedy, o ile opiera się w swojej skardze na deliktowych podstawach odpowiedzialności?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-172/09 Gem-Year Industrial Co. Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, wniesione w dniu 20 grudnia 2012 r. przez Gem-Year Industrial Co. Ltd i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd

(Sprawa C-602/12 P)

(2013/C 101/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gem-Year Industrial Co. Ltd i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) Co. Ltd (przedstawiciele: adwokaci Y. Melin, V. Akritidis)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska i Europejski Instytut Przemysłowych Elementów Złącznych (EIFI)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) Uchylenie w całości wyroku siódmej izby Sądu wydanego w dniu 10 października 2012 r. w sprawie T-172/09 Gem-Year i Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) przeciwko Radzie.
- 2) Uwzględnienie w ostatecznym wyroku wydanym przez Trybunał:

— trzeciego zarzutu skargi dotyczącego — stanowiącego naruszenie art. 3 rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾ — braku poniesienia przez przemysł wspólnotowy szkody; oraz

— siódmego zarzutu dotyczącego — stanowiącego naruszenie rozporządzenia nr 2026/97⁽²⁾ oraz art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego — niezgodnego z prawem wyrównania subsydiów poprzez odmowę traktowania na zasadach rynkowych [MET];

ewentualnie przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

- 3) Obciążenie Rady i interwenientów, poza kosztami własnymi, kosztami poniesionymi przez skarżącą w postępowaniu przed Sądem i w obecnym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie twierdzą, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących powodów:

Po pierwsze w świetle okoliczności faktycznych ustalonych przed Sądem jest oczywiste, że brak jest dowodu co do tego, że unijny przemysł elementów złącznych doznał szkody w wyniku dumpingowanych importów z Chin w rozumieniu art. 3 ust. 2, 5 i 6 podstawowego rozporządzenia antysubsydyjnego⁽³⁾. Zarzut pierwszy jest podzielony na dwie następujące części:

(i) Sąd zniekształcił przedstawione mu dowody uznając, że na zysk uzyskany przez unijny przemysł elementów złącznych w relewantnym okresie (od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 30 września 2007 r.) został istotnie zmniejszony przez dumpingowane importy z Chin, podczas gdy z dowodów załączonych do akt sprawy wynika, że w okresie tym zyski ulegały wahaniom i osiągnęły drugi najwyższy poziom w ostatnim roku (4.4 %), gdy dumpingowane importy z Chin były najwyższe i blisko ich historycznego rekordu wynoszącego 4.7 % (w 2004 r.) i leżały niewiele poniżej docelowej marży zysku (5 %) używanej przez Komisję na potrzeby obliczania marginesu podjęcia cen.

(ii) Dowody przedstawione przed Sądem wskazują, że — w szczególności w badanym okresie — przemysł unijny przeżywał wzrost i okres rozkwitu. Nie wskazują one na poniesienie szkody, lecz raczej na przypadek utraconej hipotetycznej okazji pełnego wykorzystania wzrostu na rynku wewnętrznym UE. Uznając na tej podstawie, że instytucje UE miały rację stwierdzając, że wystąpiła szkoda spowodowana przez dumpingowane importy, Sąd dokonał błędnej kwalifikacji prawnej ustalonych okoliczności faktycznych, na skutek czego art. 3 ust. 2, 5 i 6 rozporządzenia podstawowego nie zostały zastosowane we właściwy sposób.

Po drugie Sąd naruszył prawo uznając, że wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego może zostać oddalony na podstawie stwierdzenia, iż producenci surowców byli subsydiowani. Sprowadza się to do wyrównywania tych subsydiów zamiast przeprowadzenia dochodzenia przewidzianego przez rozporządzenie Rady 2026/97 (mające wówczas zastosowanie podstawowe rozporządzenie antysubsydyjne). Taka wykładnia art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego jest niezgodna z prawem i stanowi naruszenie rozporządzenia Rady nr 2026/97.

- (¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 91/2009 z dnia 26 stycznia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 29, s. 1)
- (²) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 288, s. 1)
- (³) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343, s. 51)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Hannover (Niemczech) w dniu 21 grudnia 2012 r. — Pia Braun przeciwko Region Hannover

(Sprawa C-603/12)

(2013/C 101/13)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pia Braun

Druga strona postępowania: Region Hannover

Pytania prejudycjalne

Czy w przypadku takim jak rozpatrywany, który cechuje się tym, że studentka mieszkająca wciąż ze swoimi rodzicami, którzy to mieszkają w państwie członkowskim sąsiadującym z Niemcami i pracują w Niemczech jako pracownicy przygraniczni, ubiega się o stypendium edukacyjne na studia w trzecim państwie członkowskim, przyznane przez art. 20 i 21 TFUE obywatelowi Unii prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu stoi na przeszkodzie uregulowaniu prawa krajowego, na mocy którego niemieckim obywatelom ze stałym miejscem zamieszkania poza Republiką Federalną Niemiec może zostać udzielone stypendium edukacyjne z tytułu uczęszczania do placówki edukacyjnej położonej w państwie członkowskim Unii Europejskiej tylko wtedy, gdy szczególne okoliczności konkretnego przypadku uzasadniają udzielenie stypendium, i na mocy którego stypendium edukacyjne jest zresztą przyznawane tylko według uznania właściwego organu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Sprawa C-606/12)

(2013/C 101/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dresser Rand S.A.

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy transakcja przemieszczenia towarów z państwa członkowskiego do Włoch w celu sprawdzenia możliwości dostosowania tych towarów do innych towarów zakupionych na terytorium kraju, bez wykonywania żadnych działań wobec towarów wwiezionych do Włoch, objęta jest zakresem wyrażenia „prace dotyczące danych towarów”, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE (¹), oraz czy w związku z tym należy przeprowadzić ocenę charakteru transakcji dokonanych między F.B. ITMI a DR-IT;
- 2) Czy art. 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on możliwość wprowadzania przepisów lub stosowania praktyki w państwach członkowskich, zgodnie z którymi wysyłka lub transport towarów nie są uznane za przemieszczenie do innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem sytuacji gdy towary powrócą do państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wysłane lub przetransportowane.

(¹) Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria provinciale di Genova (Włochy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Dresser Rand SA przeciwko Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli

(Sprawa C-607/12)

(2013/C 101/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria provinciale di Genova

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dresser Rand S.A.

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale Ufficio Controlli

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy transakcja przemieszczenia towarów z państwa członkowskiego do Włoch w celu sprawdzenia możliwości dostosowania tych towarów do innych towarów zakupionych na terytorium kraju, bez wykonywania żadnych działań wobec towarów wwiezionych do Włoch, objęta jest zakresem wyrażenia „prace dotyczące danych towarów”, o którym mowa w art. 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE⁽¹⁾, oraz czy w związku z tym należy przeprowadzić ocenę charakteru transakcji dokonanych między F.B. ITMI a DR-IT?
- 2) Czy art. 17 ust. 2 lit. f) dyrektywy 2006/112/WE należy interpretować w ten sposób, że wyklucza on możliwość wprowadzania przepisów lub stosowania praktyki w państwach członkowskich, zgodnie z którymi wysyłka lub transport towarów nie są uznane za przemieszczenie do innego państwa członkowskiego, z wyjątkiem sytuacji gdy towary powrócą do państwa członkowskiego, z którego zostały pierwotnie wysłane lub przetransportowane?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2012 r. — Ehrmann AG przeciwko Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

(Sprawa C-609/12)

(2013/C 101/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ehrmann AG

Strona pozwana: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.

Pytanie prejudycjalne

Czy obowiązki informacyjne wynikające z art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006⁽¹⁾ musiały być przestrzegane już w 2010 r.?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9) w wersji zmienionej rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r. (Dz.U. L 37, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Giessen (Niemcy) w dniu 27 grudnia 2012 r. — Johannes Peter przeciwko Bundeseisenbahnvermögen

(Sprawa C-610/12)

(2013/C 101/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Giessen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Johannes Peter

Strona pozwana: Bundeseisenbahnvermögen.

Pytania prejudycjalne

Czy uregulowanie krajowe, zgodnie z którym — w przypadku występującej już w przeszłości dyskryminacji urzędników pozostających w zarejestrowanym związku partnerskim w stosunku do małżonków — roszczenie z mocą wsteczną o wynagrodzenie mające na celu zapewnienie równego traktowania, zgodnie z obowiązującymi w Republice Federalnej Niemiec zasadami wynikającymi z prawa konstytucyjnego, przysługuje dopiero od początku roku budżetowego, w którym urzędnik podniósł to roszczenie wobec swojego pracodawcy po raz pierwszy, jest zgodne z dyrektywą 2000/78/WE⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy, Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 24 grudnia 2012 r. — Helm Düngemittel GmbH przeciwko Hauptzollamt Krefeld

(Sprawa C-613/12)

(2013/C 101/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helm Düngemittel GmbH.

Strona pozwana: Hauptzollamt Krefeld

Pytanie prejudycjalne

Czy pochodzenie wyrobu nie jest dowiedzione, jeśli dla danego towaru wystawione zostało na podstawie art. 20 Protokołu 4 dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej zmienionej decyzją nr 1/2006 Rady Stowarzyszenia UE-Egipt z dnia 17 lutego 2006 r. ⁽¹⁾ częściowe świadectwo przewozowe, mimo że nie zostały spełnione przesłanki wskazane w tym przepisie, gdyż w chwili wydania częściowego świadectwa przewozowego towar nie znajdował się pod kontrolą urzędu celnego, które je wystawił?

⁽¹⁾ Dz.U. L 73, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Paris (Francja) w dniu 10 grudnia 2012 r. — Société Reggiani SpA Illuminazione przeciwko Ministre de l'Économie et des Finances

(Sprawa C-618/12)

(2013/C 101/19)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour administrative d'appel de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Société Reggiani SpA Illuminazione

Strona pozwana: Ministre de l'Économie et des Finances

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 2 [...] dyrektywy [79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r.] ⁽¹⁾ narusza swobodę zakładania przedsiębiorstw, ograniczając prawo zwrotu jedynie do rzeczy ruchomych?

⁽¹⁾ Ósma dyrektywa Rady 79/1072/EWG z dnia 6 grudnia 1979 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do podatków obrotowych — warunki zwrotu podatku od wartości dodanej podatnikom niemającym siedziby na terytorium kraju (Dz.U. L 331, s. 11).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 2 stycznia 2013 r. — Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse przeciwko Susanne Fassbender

(Sprawa C-4/13)

(2013/C 101/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona pozwana i wnosząca skargę kasacyjną: Agentur für Arbeit Krefeld — Familienkasse

Strona skarżąca i druga strona postępowania: Susanne Fassbender

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 76 ust. 2 rozporządzenia nr 1408/71 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że stosowanie art. 76 ust. 1 rozporządzenia 1408/71 należy do swobodnego uznania właściwej instytucji państwa członkowskiego zatrudnienia, jeżeli w państwie członkowskim miejsca zamieszkania członków rodziny nie wystąpiono o przyznanie świadczenia?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: na podstawie jakich kryteriów uznaniowych instytucja państwa członkowskiego zatrudnienia właściwa w przedmiocie świadczeń rodzinnych może stosować art. 76 ust. 1 rozporządzenia 1408/71, tak jakby świadczenia zostały przyznane w państwie członkowskim miejsca zamieszkania członków rodziny?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: W jakim zakresie wydana przez właściwą instytucję decyzja uznaniowa podlega kontroli sądowej?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s. 2) w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r. (Dz.U. 1997 L 28, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 29 listopada 2012 r. w sprawie T-590/10 Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP przeciwko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, wniesione w dniu 18 stycznia 2013 r. przez Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP

(Sprawa C-28/13 P)

(2013/C 101/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Gabi Thesing, Bloomberg Finance LP (przedstawiciele: M. Stephens, R. Lands, solicitors)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie zwracają się do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie T-590/10. Trybunał powinien uczynić to na tej podstawie, że Sąd naruszył prawo, wydając to rozstrzygnięcie.

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego („EBC”) doręczonej pismami z dnia 17 września 2010 r. i z dnia 21 października 2010 r. odmawiającej udzielenia dostępu do dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie zgodnie z decyzją Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾. Trybunał powinien stwierdzić nieważność tej decyzji na tej podstawie, że:

- (i) EBC dopuścił się oczywistego błędu w ocenie lub nadużył swoich kompetencji, wydając tę decyzję; oraz
- (ii) jedynym zgodnym z prawem trybem postępowania było udzielenie przez EBC dostępu do tych dokumentów zgodnie z wnioskiem.

— uchylenie wyroku Sądu w zakresie, w jakim obciąża on wnoszących odwołanie kosztami poniesionymi przez EBC. Trybunał powinien uczynić to na tej podstawie, że Sąd naruszył prawo, wydając to rozstrzygnięcie.

— posiłkowo, odesłanie sprawy do Sądu, tak aby orzekł on zgodnie z orzeczeniem Trybunału w odniesieniu do zagadnień prawnych podniesionych w niniejszym odwołaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd naruszył prawo:

- dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 1 lit. a) decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 4 marca 2004 r. (EBC/2004/3), który przewiduje wyjątek od ogólnego prawa dostępu przyznanego przez art. 2 tejże decyzji;
- uznając, że EBC miał prawo stwierdzić, że ujawnienie dokumentów, o które zwrócili się wnoszący odwołanie, naruszyłoby politykę gospodarczą Unii Europejskiej i Grecji;
- dokonując błędnej wykładni art. 10 europejskiej konwencji praw człowieka;
- pomijając rozważenie twierdzeń wnoszących odwołanie w odniesieniu do art. 4 ust. 2 i 3 decyzji EBC;
- wnoszący odwołanie podnoszą także, że Sąd błędnie orzekł w odniesieniu do kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 80, s. 42.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 14 listopada 2012 r. w sprawie T-135/09, Nexans France SAS, Nexans SA przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 24 stycznia 2013 r. przez Nexans France SAS, Nexans SA

(Sprawa C-37/13 P)

(2013/C 101/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Nexans France SAS, Nexans SA (przedstawiciele: M. Powell, solicitor, J.P. Tran-Thiet, avocat, G. Forwood, barrister, adwokat A. Rogers)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej oddalił on część drugą pierwszego zarzutu skarżącej dotyczącego tego, że zakres geograficzny decyzji w sprawie kontroli był nadmiernie szeroki i niewystarczająco precyzyjny;
- na podstawie posiadanych przez Trybunał informacji stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki, niewystarczająco uzasadniony i niewystarczająco precyzyjny lub, tytułem żądania ewentualnego, skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z oceną prawną zawartą w wyroku Trybunału;
- uchylenie zaskarżonego wyroku w części, w jakiej nakazuje on, by Nexans pokryła własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Komisję w postępowaniu przed Sądem oraz obciąża Komisję kosztami postępowania poniesionymi przez Nexans w postępowaniu przed Sądem w wysokości, jaką Trybunał uznał za stosowną,
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Nexans.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd błędnie oddalił ich skargę o stwierdzenie nieważności decyzji w sprawie kontroli, w części, w jakiej była niewystarczająco precyzyjna, jej zakres geograficzny był nadmiernie szeroki oraz stosowała się do podejrzewanych porozumień lub uzgodnionych praktyk, które mają „prawdopodobnie zasięg światowy”. Wnoszący odwołanie twierdzą również, że Sąd błędnie rozstrzygnął o kosztach.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 28 stycznia 2013 r. — Cartiera dell'Adda SpA, Cartiera di Cologno SpA przeciwko CEM Ambiente SpA

(Sprawa C-42/13)

(2013/C 101/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Cartiera dell'Adda SpA, Cartiera di Cologno SpA

Strona pozwana: CEM Ambiente SpA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładnia, w myśl której w przypadku, kiedy przedsiębiorstwo uczestniczące w postępowaniu przetargowym w swoim wniosku o dopuszczenie do udziału w przetargu nie oświadczyło, że w stosunku do jego dyrektora technicznego nie toczą się postępowania ani nie zostały wydane wyroki, o których mowa w art. 38 ust. 1 lit. b) i c) dekretu ustawodawczego nr 163/2006, instytucja zamawiająca ma obowiązek nakazać wykluczenie tego przedsiębiorstwa, nawet jeśli udowodniło ono w sposób wiarygodny, iż określenie „dyrektor techniczny” zostało użyte wyłącznie w wyniku zwykłego błędu faktycznego, jest niezgodna z prawem wspólnotowym?
- 2) Czy wykładnia, w myśl której w przypadku, kiedy przedsiębiorstwo uczestniczące w postępowaniu przetargowym przedstawiło odpowiedni i wiarygodny dowód, że w stosunku do osób, w odniesieniu do których wymagane są oświadczenia wskazane w art. 38 ust. 1 lit b) i c), nie toczą się postępowania ani nie zostały wydane wyroki tam przewidziane, instytucja zamawiająca ma obowiązek nakazać wykluczenie tego przedsiębiorstwa jako skutek nieprzestrzeżenia wymogów *lex specialis*, w oparciu o którą ogłoszony został przetarg, jest niezgodna z prawem wspólnotowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 28 stycznia 2013 r. — Nordea Bank Danmark A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-48/13)

(2013/C 101/24)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nordea Bank Danmark A/S

Druka strona postępowania: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

Czy art. 49 TFUE w związku z art. 54 TFUE (dawniej art. 43 WE w związku z art. 48 WE) i art. 31 porozumienia o EOG w związku z jego art. 34 stoją na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie, które dopuszcza, aby spółka zlokalizowana w tym państwie odliczała na bieżąco straty wygenerowane przez stały zakład położony w innym państwie członkowskim, dokonywało pełnego ponownego doliczenia do podlegającego opodatkowaniu dochodu tej spółki wszystkich strat pochodzących ze stałego zakładu (w zakresie, w jakim nie zostały one rozliczone w odniesieniu do zysków z następujących lat), w razie gdy stały zakład przestaje istnieć w związku z okolicznością, że część jego działalności została przeniesiona na spółkę powiązaną w ramach grupy i będącą rezydentem w tym samym państwie członkowskim co stały zakład, i gdy należy założyć, że wszystkie możliwości uwzględnienia wspomnianych strat zostały wyczerpane?

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-55/13)

(2013/C 101/25)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (Przedstawiciele: P. Hetsch, O. Beynet, K. Herrmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania art. 2 pkt 15, 16, 22, 34 i 35, art. 3 ust. 4 i 9, art. 6 ust.1- 3, art.7 ust.1 i 3; art. 9 oraz art. 14 i art. 17-23; art. 10 i 11; art. 16; art. 26 ust.2 lit.c) drugie zdanie i nast. oraz lit.d) trzecie i czwarte zdanie; art. 26 ust.3; art. 27 ust.2; art. 29; art. 31; art. 36; art. 42 ust.1-4; art. 43 ust.1, 4 i 8; art. 44 oraz Załącznika I pkt. 1 i 2 dyrektywy 2009/73/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylającej dyrektywę 2003/55/WE (¹), i w każdym razie nie powiadamiając Komisji o takich przepisach, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 54 ust. 1 teże dyrektywy;

— nałożenie na Rzeczpospolitą Polskę zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE okresowej kary pieniężnej za uchybienie obowiązkowi poinformowania o środkach transpozycji dyrektywy 2009/73/WE o dziennej stawce w wysokości 88 819,20 EUR naliczanej od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;

— obciążenie Rzeczypospolitej Polskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2009/73/CE upłynął w dniu 3 marca 2011.

(¹) Dz.U. L 211, s.94

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 21 listopada 2012 r. w sprawie T-338/11 Getty Images (US), Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 8 lutego 2013 r. przez Getty Images (US), Inc.

(Sprawa C-70/13 P)

(2013/C 101/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Getty Images (US), Inc. (przedstawiciel: P. Olson, advokat)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącej odwołanie

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej odwołanie wniesione przez Getty Images od decyzji eksperta OHIM z dnia 2 sierpnia 2010 r.;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca je podnosi trzy zarzuty: i) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (¹), ii) naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c); oraz iii) naruszenie zasady równego traktowania.

Na mocy art. 7 ust. 1 lit. b) znak towarowy nie może zostać zarejestrowany, jeśli jest pozbawiony „jakiegokolwiek odróżniającego charakteru”. Minimalny stopień charakteru odróżniającego wystarcza, by sprawić, że określone w tym artykule

podstawy odmowy rejestracji nie mają zastosowania. W niniejszym przypadku dwukrotne uznanie, że identyczny znak towarowy dla identycznych lub podobnych towarów lub usług posiada wymagany charakter odróżniający, rodzi bardzo silne domniemanie, iż PHOTOS.COM posiada konieczny minimalny stopień charakteru odróżniającego. Sama okoliczność, że każdy element rozważany oddzielnie jest pozbawiony charakteru odróżniającego, nie oznacza, iż ich kombinacja nie jest odróżniająca. Znak towarowy, jako kombinacja PHOTOS + COM, uzyskuje znaczenie niezależne od indywidualnych znaczeń jego elementów. W sposób wyraźny właściwy krąg odbiorców rozumie go jako handlową nazwę domeny. Nazwy domen są niepowtarzalne w odniesieniu do swojego charakteru. Jako taki PHOTOS.COM wskazuje konsumentowi na niepowtarzalne pochodzenie towarów i usług, które daje się odróżnić od innych źródeł towarów i usług o innej nazwie. W ten sposób spełnia cele znaku towarowego oraz określony w art. 7 ust. 1 lit. b) próg dotyczący charakteru odróżniającego.

Interes publiczny, który należy wziąć pod uwagę przy stosowaniu art. 7 ust. 1 lit. b), polega na zbadaniu, czy znak towarowy może zagwarantować konsumentowi to, że towary lub usługi mają to samo pochodzenie, dając mu szansę bez jakiegokolwiek możliwości wprowadzania w błąd na odróżnienie usługi od innych, które mają inne pochodzenie. Bezsporne jest, że każda nazwa domeny jest niepowtarzalna i że nazwa domeny kończąca się na.com wskazuje na witrynę handlową. W pkt 22 zaskarżonej decyzji Sąd uznał, że element.com zostanie natychmiast uznany przez właściwy krąg odbiorców za odnoszący się do handlowej witryny internetowej. Sąd błędnie pominął okoliczność, że nazwa domeny funkcjonuje też po to, by umożliwić konsumentowi odróżnienie towarów lub usług zgłaszającego od konkurentów zgłaszającego. Interes publiczny w zakresie ochrony konsumenta zostaje osiągnięty i brak jest naruszenia art. 7 ust. 1 lit. b).

Co się tyczy art. 7 ust. 1 lit. c) Sąd postanowił nie rozważać tej kwestii. Jednakże przepis ten nie jest naruszony, jako że interes publiczny leżący u podstaw tego przepisu ma na celu ochronę konkurentów wnoszącej odwołanie, a rejestracja nie ma wpływu na żadnych z tych konkurentów, gdyż jest to nazwa domeny należąca do wnoszącej odwołanie. Nie jest to także znak towarowy obiektywnie opisowy w stosunku do towarów lub usług.

Zasada równego traktowania wymaga, by OHIM był związany własnymi uprzednimi decyzjami przy rozpatrywaniu identycznych zgłoszeń znaków towarowych przy braku jakiegokolwiek wskazania, że wcześniejsze znaki towarowe zostały zarejestrowane błędnie. Zasada ta wymusza, aby sąd odrzucił wniosek OHIM, jakoby PHOTOS.COM nie kwalifikował się do rejestracji. Sąd twierdzi, że zasady te muszą być zrównoważone „poszanowaniem zasady legalności” i że zgłaszający znaki towarowe nie mogą opierać się na uprzednich decyzjach w celu uzyskania identycznej decyzji, gdyż uprzednia decyzja była „niezgodnym z prawem aktem dokonany na korzyść kogoś innego”; z tego względu Sąd uznał, że „takie badanie musi zostać przeprowadzone w każdym konkretnym przypadku” (pkt 69 zaskarżonego wyroku).

Zasada równego traktowania stoi w sprzeczności z zasadą legalności. Od wydania wyroku w sprawie STREAMSERVE (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2002 r. w sprawie T-106/00 Streamserve przeciwko OHIM) zasada legalności ma przewagę. To doprowadziło do niepewności prawa i zalewu skarg. W świetle tego doświadczenia uzasadnione jest skupienie większej uwagi na zasadzie równego traktowania. Eksperti OHIM mają obowiązek działania w sposób spójny, stosowania wspólnych standardów, identyfikowania analogicznych przypadków i rozpatrywania ich w podobny sposób. Gdy zgłaszający znaki towarowe odnoszą się do uprzednio zarejestrowanych znaków towarowych, eksperci OHIM nie powinni móc po prostu odnieść się do wyroku w sprawie STREAMSERVE i pomijać podstawową zasadę równego traktowania. Zamiast zasady legalności, na podstawie której wcześniejsze rejestracje są dosłownie uznawane za błędy, znacznie bardziej praktyczną metodą jest założenie, że uprzednie znaki towarowe zostały zarejestrowane właściwie. W żadnym innym przypadku obowiązek zastosowania zasady równego traktowania nie jest tak wyraźny jak w niniejszej sprawie, w której znaki towarowe i towary są identyczne.

Znak towarowy PHOTOS.COM jest równie odróżniający w odniesieniu do objętych nim towarów i usług jak dwa uprzednio zarejestrowane znaki towarowe. Ta sama podstawa obowiązuje odnośnie do rejestracji znaku towarowego zarówno dla tych, jak i dla oryginalnych znaków towarowych, a zasada równego traktowania tego wymaga.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2012 r. w sprawie T-588/10, Grecja przeciwko Komisji, wniesione w dniu 11 lutego 2013 r. przez Republikę Grecką

(Sprawa C-71/13 P)

(2013/C 101/27)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Grecka (przedstawiciele: I. Chalkias i E. Leftheriotou)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uwzględnienie odwołania i uchylenie wyroku Sądu UE w całości, zgodnie ze szczegółowymi wyjaśnieniami

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

— W ramach zarzutu pierwszego na poparcie żądania uchylenia, który dotyczy uprawy tytoniu, Republika Grecka podnosi:

- 1) naruszenie prawa Unii — błędą wykładnię art. 31 rozporządzenia nr 1290/2005;
- 2) że warunki przyznania premii za tytoń zostały ustalone wyczerpująco i wyłącznie w art. 5 rozporządzenia nr 2075/92 (¹) i że wobec tego Sąd popełnił błąd, ponieważ niezgodnie z prawem uznał, że art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 2848/1998 (²) zgodnie z prawem wymaga, jako dodatkowego warunku wypłaty premii, aby tytoń został dostarczony pierwszemu przetwórcy do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku zbiorów, podczas gdy art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 2848/1998 — pozbawiający rolnika całej premii w wypadku spóźnionej dostawy, choćby opóźnienie było tylko jednodniowe — narusza zasadę proporcjonalności w związku z art. 39 ust. 1 lit. b) TFUE i art. 3 ust. 3 rozporządzenia nr 2075/92;
- 3) naruszenie prawa Unii — błędą wykładnię art. 16 ust. 1 rozporządzenia nr 2848/1998 (w odniesieniu do spóźnionych dostaw tytoniu);
- 4) wewnątrznie sprzeczne uzasadnienie zaskarżonego wyroku i błędą wykładnię art. 9 ust. 4 i art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 2848/1998 (w odniesieniu do przeniesienia umów na uprawę); oraz
- 5) błędą wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 6 ust. 2 rozporządzenia nr 2075/92 i art. 7 rozporządzenia nr 2848/1998 (w odniesieniu do korzystania przez przedsiębiorstwo zatwierdzone jako pierwszy przetwórcza z wynajętych pomieszczeń lub urządzeń).

— W ramach zarzutu drugiego na poparcie żądania uchylenia, który dotyczy winogron suszonych, Republika Grecka podnosi, że Sąd dokonał:

- 1) błędnej wykładni art. 3 ust. 2 tiret czwarte rozporządzenia nr 1621/1999 (³) w odniesieniu do pojęcia kłesk żywiolowych; oraz
- 2) błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania wytycznych dotyczących korekt ryczałtowych w sektorze suszonych winogron (w odniesieniu do winogron sułtańskich za zbiory z lat 2004 i 2005, a w odniesieniu do suszonych winogron z Koryntu za zbiory z 2005 r.), ponieważ warunki nałożenia korekty w wysokości 25 % nie są spełnione, wobec czego wyrok jest niewystarczająco uzasadniony.

— W ramach zarzutu trzeciego na poparcie żądania uchylecia, który dotyczący uprawy roślin, Republika Grecka podnosi:

- 1) naruszenie prawa Unii w odniesieniu do podstawy prawnej korekty, ze względu na to, że art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999⁽⁴⁾ został niewłaściwie zastosowany, ponieważ jedynie art. 31 rozporządzenia nr 1290/05⁽⁵⁾ stanowi ważną podstawę prawną; oraz
- 2) naruszenie prawa Unii z powodu błędnej wykładni i niewłaściwego zastosowania wytycznych dotyczących korekt finansowych dawnej WPR w odniesieniu do nowej WPR, bez dokonania ich aktualizacji, w odniesieniu do zróżnicowania kontroli na kontrole główne i kontrole uzupełniające, niewystarczające uzasadnienie i naruszenia zasady proporcjonalności i pewności prawa, której szczególnym wyrazem jest zasada niedziałania prawa wstecz, ze względu na to, że wartości procentowe korekt ryczałtowych odnosiły się do różnych systemów kontroli i że aktualizacja na dany dzień wyżej wspomnianych wytycznych miała miejsce w czerwcu 2006 r., a zatem nie mogła mieć zastosowania do oświadczeń składanych w roku gospodarczego 2006.

— W ramach zarzutu czwartego na poparcie żądania uchylecia, który dotyczy zasady wzajemnej zgodności, Republika Grecka podnosi, że wyrok Sądu narusza zasadę niedziałania prawa wstecz.

— W ramach zarzutu szóstego na poparcie żądania uchylecia, który dotyczy mniejszych wysp Morza Egejskiego objętych programem POSEL, Republika Grecka podnosi naruszenie zasady pewności prawa, rozsądnego terminu i szybkiego działania UE.

— W ramach zarzutu szóstego na poparcie żądania uchylecia, który dotyczy sektora mięsa wołowego, baraniego i koziego Republika Grecka podnosi błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 8 rozporządzenia nr 1663/95⁽⁶⁾ i art. 7 ust. 4 rozporządzenia nr 1258/1999, jak również art. 12 i 24 ust. 2 rozporządzenia nr 2419/01⁽⁷⁾, naruszenie zasady proporcjonalności i brak uzasadnienia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2075/92 z dnia 30 czerwca 1992 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku surowca tytoniowego (Dz.U. L 215, s. 70).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2848/98 z dnia 22 grudnia 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2075/92 w zakresie systemu premii, określania kwot produkcyjnych i przyznawania specjalnej pomocy grupom producentów w sektorze surowca tytoniowego (Dz.U. L 358, s. 17).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1621/1999 z dnia 22 lipca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w odniesieniu do pomocy odnoszącej się do uprawy winogron przeznaczonych do produkcji niektórych odmian winogron suszonych (Dz.U. L 192, s. 21).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1258/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1663/95 z dnia 7 lipca 1995 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 729/70 w odniesieniu do procedury rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR (Dz.U. L 158, s. 6).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92 (Dz.U. L 327, s. 11).

Postanowienie Prezesa czwartej izby Trybunału z dnia 24 października 2012 r. — Grain Millers, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Grain Millers GmbH & Co. KG

(Sprawa C-447/10) ⁽¹⁾

(2013/C 101/28)

Język postępowania: angielski

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresny sąd Prešov — Słowacja) — Valeria Marcínová przeciwko Pohotovost s.r.o.

(Sprawa C-30/12) ⁽¹⁾

(2013/C 101/29)

Język postępowania: słowacki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 31.3.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 5 października 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-143/12) ⁽¹⁾

(2013/C 101/30)

Język postępowania: francuski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 165 z 9.6.2012

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie(Sprawa T-84/07) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz roztworu mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji — Wniosek o przegląd wygaśnięcia — Wniosek o przegląd okresowy — Dopuszczalność — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, art. 2 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (po zmianie art. 1, art. 2 i art. 11 ust. 1–3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2013/C 101/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci P. Vander Schueren oraz B. Evtimov, następnie B. Evtimov, adwokat oraz D. O'Keeffe, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix oraz B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet oraz K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1911/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Algierii, Białorusi, Rosji i Ukrainy w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 365, s. 26)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) pokrywa własne koszty, jak również koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007.

Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Acron i Dorogobuzh przeciwko Radzie(Sprawa T-235/08) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2013/C 101/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strony skarżące: Acron OAO (Moskwa, Rosja) i Dorogobuzh OAO (Moskwa) (przedstawiciele: początkowo adwokat P. Vander Schueren, następnie adwokat B. Evtimov i D. O'Keeffe, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani początkowo przez adwokatów G. Berrischa i G. Wolfa, a następnie przez G. Berrischa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy); Fertilizers Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: B. O'Connor, solicitor i adwokat S. Gubel)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 236/2008 z dnia 10 marca 2008 r. kończącego, zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96, częściowy przegląd okresowy ceł antydumpingowych na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 75, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Acron OAO i Dorogobuzh OAO zostają obciążone własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej i Fertilizers Europe.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — EuroChem MCC przeciwko Radzie(Sprawa T-459/08) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego — Przegląd wygaśnięcia — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, 2 i art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1, 2 i art. 11 ust. 2 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2013/C 101/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: początkowo adwokaci P. Vander Schueren i B. Evtimov, następnie B. Evtimov i D. O'Keeffe, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J. P. Hix i B. Driessen, działający w charakterze pełnomocników, wspierani początkowo przez adwokatów G. Berrischa i G. Wolfa, a następnie przez G. Berrischa)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i M. França, pełnomocnicy); Fertilizers Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: B. O'Connor, solicitor i adwokat S. Gubel)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 661/2008 z dnia 8 lipca 2008 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 oraz częściowego przeglądu okresowego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 185, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) EuroChem Mineral and Chemical Company OAO (EuroChem MCC) zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej i Fertilizers Europe.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Sądu z dnia 20 lutego 2013 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu(Sprawa T-241/09) ⁽¹⁾

(Odpowiedzialność pozaumowna — Trybunał Obrachunkowy — Przebieg wewnętrznych dochodzeń — Dane osobowe — Bezprawność — Związek przyczynowy — Przedawnienie)

(2013/C 101/34)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Kalliopi Nikolaou (Grecja) (przedstawiciele: adwokaci V. Christianos i G. Douka)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy Unii Europejskiej (przedstawiciele: T. Kennedy i J.M. Stenier, pełnomocnicy, wspierani przez P. Tridimasa)

Przedmiot

Skarga o odszkodowanie mająca na celu naprawienie szkody poniesionej przez skarżącą zgodnie z jej twierdzeniem wskutek nieprawidłowości i naruszenia prawa Unii, jakich miał się dopuścić Trybunał Obrachunkowy w ramach wewnętrznego dochodzenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Kalliopi Nikolaou zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 205 z 29.8.2009.

Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Acron przeciwko Radzie(Sprawa T-118/10) ⁽¹⁾

(Dumping — Przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących z Rosji — Wniosek o przeprowadzenie przeglądu pod kątem nowego eksportera — Wartość normalna — Cena eksportowa — Artykuły 1, 2 i art. 11 ust. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (obecnie art. 1, 2 i art. 11 ust. 4 i 9 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009))

(2013/C 101/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Acron OAO (Nowogród Wielki, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci B. Evtimov i D. O'Keeffe)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i B. Driessen, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata G. Berrischa i N. Chesaites, barrister)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i C. Clyne, pełnomocnicy); Fertilizers Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor)

Przedmiot

Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1251/2009 z dnia 18 grudnia 2009 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1911/2006 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz roztworów mocznika i azotanu amonu pochodzących między innymi z Rosji (Dz.U. L 338, s. 5).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Acron OAO zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej i Fertilizers Europe.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 113 z 1.5.2010.

Wyrok Sądu z dnia 20 lutego 2013 r. — Melli Bank przeciwko Radzie

(Sprawa T-492/10) (¹)

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające podjęte wobec Iranu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu broni jądrowej — Zamrożenie funduszy — Podmiot posiadany w 100 % przez podmiot uznany za zaangażowany w rozprzestrzenianie broni jądrowej — Zarzut niezgodności z prawem — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznej ochrony sądowej)

(2013/C 101/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo S. Gadhia, S. Ashley, solicitors, D. Anderson, QC, oraz R. Blakeley, barrister, a następnie S. Ashley, S. Jeffrey, A. Irvine, solicitors, D. Wyatt, QC, oraz R. Blakeley)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Bolaert i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającej wspólne stanowisko 2007/140/WPZiB (Dz.U. L 195, s. 39), decyzji Rady 2010/644/WPZiB z dnia 25 października 2010 r. zmieniającej decyzję 2010/413 (Dz.U. L 281, s. 81), rozporządzenia Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 423/2007 (Dz.U. L 281, s. 1), decyzji Rady 2011/783/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącej zmiany decyzji 2010/413 (Dz.U. L 319, s. 71), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1245/2011 z dnia 1 grudnia 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia nr 961/2010 (Dz.U. L 319, s. 1) oraz rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylającego rozporządzenie nr 961/2010 (Dz.U. L 88, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą strony skarżącej, a po drugie, żądanie stwierdzenia niemożności stosowania wobec strony skarżącej art. 16 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 961/2010 i art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 267/2012.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Melli Bank plc pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
- 3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 328 z 4.12.2010.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2013 r. — Piotrowski przeciwko OHIM (MEDIGYM)

(Sprawa T-33/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Rejestracja międzynarodowa wskazująca Wspólnotę Europejską — Słowny znak towarowy MEDIGYM — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuł 75 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 101/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Elke Piotrowski (Viernheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Albrecht)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: M. Lenz i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 listopada 2011 r. (sprawa R 734/2011-4) dotyczącą wskazującej Wspólnotę Europejską międzynarodowej rejestracji oznaczenia słownego MEDIGYM.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Elke Piotrowski zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 80 z 17.3.2012.

Wyrok Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — AMC-Representações Têxteis przeciwko OHIM — MIP Metro (METRO KIDS COMPANY)

(Sprawa T-50/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego METRO KIDS COMPANY — Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy METRO — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 101/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: AMC-Representações Têxteis L^{da} (Taveiro, Portugalia) (przedstawiciel: adwokat V. Caires Soares)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. C. Plate i R. Kaase)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 listopada 2011 r. (sprawa R 2314/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG a AMC-Representações Têxteis L^{da}.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) AMC-Representações Têxteis L^{da} zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 109 z 14.4.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (Ubee Interactive)

(Sprawa T-407/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2013/C 101/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ubee Interactive Corp. (Jhubei City, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Augere Holdings (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 lipca 2012 r. (sprawa R 1849/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Augere Holdings (Netherlands) BV a Ubee Interactive Corp.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie zostaje umorzone.
- 2) Ubee Interactive Corp. i Augere Holdings (Netherlands) BV pokrywają własne koszty, jak również każda po połowie kosztów poniesionych przez stronę pozwaną.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 7 lutego 2013 r. — Ubee Interactive przeciwko OHIM — Augere Holdings (Netherlands) (ubee)

(Sprawa T-408/12) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Sprzeciw — Wycofanie sprzeciwu — Umorzenie postępowania)

(2013/C 101/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ubee Interactive Corp. (Jhubei City, Tajwan) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: I. Harrington, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Augere Holdings (Netherlands) BV (Amsterdam, Niderlandy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 lipca 2012 r. (sprawa R 1848/2011-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Augere Holdings (Netherlands) BV a Ubee Interactive Corp.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzono.
- 2) Strona skarżąca i druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą pokrywają swoje własne koszty oraz po połowie koszty poniesione przez stronę pozwaną.

(¹) Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2013 r. — Senz Technologies przeciwko OHIM — Impliva (parasole)

(Sprawa T-22/13)

(2013/C 101/41)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Senz Technologies BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci W. Hoyng i C. Zeri)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Impliva BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 września 2012 r. w sprawie R 2453/2010-3;
- uwzględnienie argumentu podniesionego przed Sądem i stwierdzenie, że rejestracja wzoru wspólnotowego nr 000579032-0001 była ważna;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór „parasole” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 000579032-0002

Właściciel wzoru wspólnotowego: skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru: Impliva BV

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wniosek o unieważnienie prawa do wzoru został oparty na art. 4 i art. 9 rozporządzenia Rady nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 i art. 6 w zw. z art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 6/2002

Skarga wniesiona w dniu 16 stycznia 2013 r. — Senz Technologies przeciwko OHIM — Impliva (Parasole)

(Sprawa T-23/13)

(2013/C 101/42)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Senz Technologies BV (Delft, Niderlandy) (przedstawiciele: W. Hoyng i C. Zeri, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Impliva BV (Amsterdam, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 26 września 2012 r. w sprawie R 2459/2010-3;
- uwzględnienie argumentów wysuniętych przed Sądem i uznanie za ważną rejestracji zarejestrowanego wzoru wspólnotowego nr 000579032-0002;
- nakazanie Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór „Parasole” — zarejestrowany wzór wspólnotowy nr 000579032-0002

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Impliva BV

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wniosek o unieważnienie prawa do wzoru został oparty na art. 4 i 9 rozporządzenia Rady nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 i art. 6 w związku z art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 6/2002.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ” dla towarów i usług z klas 31, 39 i 44 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8 489 643

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „CACTUS” zarejestrowany pod nr. 963 694 dla towarów i usług z klas 2, 3, 5, 6, 7, 8, 9, 11, 16, 18, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 39, 41 i 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu i częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 76 ust.1 i 2 oraz art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 21 stycznia 2013 r. — Cactus przeciwko OHIM — Del Rio Rodríguez (CACTUS OF PEACE CACTUS DE LA PAZ)

(Sprawa T-24/13)

(2013/C 101/43)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cactus SA (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Isabel Del Rio Rodriguez (Malaga, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 19 października 2012 r.,
- obciążenie strony pozwanej — i w razie potrzeby — solidarnie Isabel Del Rio Rodríguez kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Isabel Del Rio Rodríguez

Skarga wniesiona w dniu 24 stycznia 2013 r. — Pedro Group przeciwko OHIM — Cortefiel (PEDRO)

(Sprawa T-38/13)

(2013/C 101/44)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pedro Group Pte Ltd (Singapur, Singapur) (przedstawiciel: adwokat B. Brandreth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Cortefiel, SA (Madryt, Hiszpania)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 26 listopada 2012 r. (sprawa R 0271/2011-4) w zakresie dotyczącym częściowego uchylenia decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 grudnia 2010 i odrzucenia dokonanego przez skarżąca zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego dla niektórych towarów z klasy 25;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez skarżąca w związku z postępowaniem przed Izłą Odwoławczą i przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „PEDRO” dla towarów i usług z klas 18, 25 i 35 — zgłoszenie nr 7 541 857

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Cortefiel, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 1 252 899 w kolorach czarnym i białym „Pedro del Hierro” dla towarów i usług z klas 3, 9, 14, 18, 25, 35 i 42 oraz międzynarodowa rejestracja nr 864 740 wywołująca skutki hale Bułgarii, Hiszpanii hale Rumunii graficznego znaku towarowego w kolorach czarnym i białym „Pedro del Hierro” dla towarów i usług z klas 3, 14, 25 i 35

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym oddalenia sprzeciwu w odniesieniu do towarów z klasy 25, odrzucenie zgłoszenia dla tych towarów i oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 15 i art. 42 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 25 stycznia 2013 r. — Cezar przeciwko OHIM– Poli-Eco (Listwy przyścienne)

(Sprawa T-39/13)

(2013/C 101/45)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cezar Przedsiębiorstwo Produkcyjne Dariusz Bogdan Niewiński (Ełk, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Nentwig i G. Becker)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o. (Szprotawa, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 8 listopada 2012 r. (sprawa R 1512/2010-3);

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wzór wspólnotowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wzór wspólnotowy „listwy przyścienne” zarejestrowany pod nr 70 438-0002

Właściciel wzoru wspólnotowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wzoru wspólnotowego: Poli-Eco Tworzywa Sztuczne sp. z o.o.

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do wzoru: wniosek o unieważnienie prawa do wzoru został oparty na braku nowości i indywidualnego charakteru zgodnie z art. 25 ust. 1 lit. b) w związku z art. 4 — 6 rozporządzenia Rady nr 6/2002

Decyzja Wydziału Unieważnień: unieważnienie prawa do spornego wzoru wspólnotowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 25 ust. 1 lit. b), art. 63 ust. 1, art. 62 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Efaq Trade Mark Company przeciwko OHIM (FICKEN)

(Sprawa T-52/13)

(2013/C 101/46)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Efaq Trade Mark Company GmbH & Co. KG (Schemmerhofen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Wekwerth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2012 r. w sprawie R 493/2012-1;

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „FICKEN” dla towarów i usług z klas 25, 32, 33 i 43 — zgłoszenie nr 9 274 366

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 31 stycznia 2013 r. — Vans przeciwko OHIM (Linia falista)

(Sprawa T-53/13)

(2013/C 101/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: (Cypress, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Hirsch)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie w całości nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający linię falistą dla towarów z klas 18 i 25 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 10 263 838

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Efag Trade Mark Company przeciwko OHIM (FICKEN LIQUORS)

(Sprawa T-54/13)

(2013/C 101/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Efag Trade Mark Company GmbH & Co. KG (Schemmerhofen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Wekwerth)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie R 2544/2011-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Izbą Odwoławczą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „FICKEN LIQUORS” dla towarów i usług z klas 25, 32, 33 i 35

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. f) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2013 r. — Formula One Licensing przeciwko OHIM — Idea Marketing (F1H2O)

(Sprawa T-55/13)

(2013/C 101/49)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Formula One Licensing BV (Rotterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat B. Klingberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Idea Marketing SA (Lozanna, Szwajcaria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej w sprawie R 1247/2011-4;

- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania przed Urzędem Harmonizacji;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Urzędem Harmonizacji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Idea Marketing SA

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „F1H2O” dla towarów i usług z klas 9, 25, 38 i 41 — rejestracja międzynarodowa nr 925 383 wskazująca Unię Europejską

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: rejestracja międzynarodowa nr 732 134, zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie znak towarowy nr 2277746B, wspólnotowy znak towarowy nr 3 934 387, rejestracja międzynarodowa nr 845 571, znak towarowy Beneluksu nr 749 056, zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie znak towarowy nr 2277746 D, wspólnotowy znak towarowy nr 631 531, wspólnotowy znak towarowy nr 3 429 396, rejestracja międzynarodowa nr 714 320, rejestracja międzynarodowa nr 823 226 i znak towarowy Beneluksu nr 732 601 znaku „F1 et al.” dla towarów i usług z klas 1, 3, 4, 7, 8, 9, 11, 12, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 32 to 36, 38, 39 i 41–43

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2013 r. — ClientEarth i Stichting BirdLife Europe przeciwko Komisji

(Sprawa T-56/13)

(2013/C 101/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ClientEarth (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Stichting BirdLife Europe (Zeist, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat O. Brouwer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej, odmawiającej skarżącemu dostępu do ostatniego projektu przeglądu literatury, dotyczącego tzw. „długu węglowego” bioenergii uzyskiwanej z biomasy, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, i rozporządzeniem (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnot; oraz

- obciążenie pozwanego kosztami poniesionymi przez skarżącą w ramach tego postępowania, włącznie z kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi tylko jeden zarzut.

Strona skarżąca twierdzi, że wobec braku wydania względem skarżących wyraźnej decyzji dotyczącej ich wniosku o udzielenie dostępu w limicie czasowym dla przetwarzania wniosków potwierdzających, określonym w art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, pozwana domyślnie odmówiła dostępu w rozumieniu art. 8 ust. 3. Ponadto strona skarżąca stwierdza, że ta dorozumiana decyzja odmowna nie została uzasadniona i w związku z tym podnosi ona, że należy stwierdzić nieważność tej decyzji z powodu naruszenia przez Komisję spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, art. 41 ust. 2 tiret trzecie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 296 TFEU.

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2013 r. — Reiner Appelrath-Cüpper przeciwko OHIM — Ann Christine Lizenzmanagement (AC)

(Sprawa T-60/13)

(2013/C 101/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Reiner Appelrath-Cüpper Nachf. GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci C. Schumann i A. Berger)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Ann Christine Lizenzmanagement GmbH & Co. KG (Braunschweig, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 28 listopada 2012 r. (sprawa R 108/2012-4) w zakresie, w jakim odwołanie zostało uwzględnione, a zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego odrzucone;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania;
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania przed Urzędem Harmonizacji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „AC” dla towarów i usług z klas 9, 14, 18, 25 i 35 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 070 021

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: niemieckie znaki towarowe nr 30 666 076 i 30 666 074, międzynarodowa rejestracja nr 948 259 podlegającego ochronie w kilku państwach członkowskich Unii Europejskiej graficznego znaku towarowego „AC ANNE CHRISTINE” dla towarów i usług z klas 3, 9, 14, 18, 25 i 35; wspólnotowy znak towarowy nr 6 904 783 dla towarów i usług z klas 3, 9, 14 i 25; wspólnotowy znak towarowy nr 6 905 541 dla towarów i usług 3, 14 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania i uchylenie spornej decyzji w odniesieniu do towarów i usług z klas 9, 14, 18, 25 i 35, odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego i oddalenie odwołania w pozostałym zakresie

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b), art. 15 i art. 42 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2013 r. — Three-N-Products Private przeciwko OHIM — Munindra Holding (AYUR)

(Sprawa T-63/13)

(2013/C 101/52)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Three-N-Products Private Ltd (Nowe Delhi, Indie) (przedstawiciele: adwokaci M. Thewes i T. Chevrier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Munindra Holding BV (Lelystad, Niderlandy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu:

- o stwierdzenie nieważności decyzji R 2296/2011-4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 23 listopada 2012 r.;
- pomocniczo, o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w odniesieniu do „usług doradczych w dziedzinie leków ziołowych, odżywiania, zdrowia i zabiegów kosmetycznych” z klasy 44;
- obciążenie OHIM i Munindra Holding BV kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Sądem oraz w postępowaniu przed izbą odwoławczą OHIM.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „AYUR” dla towarów i usług z klas 3, 5, 16 i 44 — wspólnotowy znak towarowy nr 5 429 469

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Munindra Holding BV

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „AYUS” zarejestrowany w Beneluksie dla towarów i usług z klas 3, 5, 29, 30 i 31

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 53 ust. 1 lit. a) i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 1 lutego 2013 r. — Novartis Europharm przeciwko Komisji

(Sprawa T-67/13)

(2013/C 101/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Novartis Europharm Ltd (Horsham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: C. Schoonderbeek, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej C(2012) 8605 wersja ostateczna z dnia 19 listopada 2012 r. przyznającej Hospira UK Ltd. pozwolenie na wprowadzenie do obrotu zgodnie z art. 3 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiającego wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiającego Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136, s. 1); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jeden zarzut twierdząc, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem i narusza prawa do ochrony danych Novartis Europharm Ltd. w odniesieniu do produktu Aclasta zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 2309/93 ⁽¹⁾, w związku z art. 89 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 ⁽²⁾. Ponieważ Aclasta przyznane zostało oddzielne i niezależne pozwolenie na wprowadzenie do obrotu w wyniku zcentralizowanej procedury, pozwolenie na Aclasta nie jest objęte zakresem tego samego ogólnego pozwolenia na wprowadzenie do obrotu co pozwolenie na Zometa (inny produkt Novartis Europharm Ltd), jak stanowi art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83 ⁽³⁾ dla celów ochrony danych.

Ponadto zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem w zakresie w jakim stanowi naruszenie art. 10 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE z uwagi na fakt, że nie wygasła ochrona danych w odniesieniu do referencyjnego produktu leczniczego Aclasta, a zatem nie zostały spełnione przesłanki wydania pozwolenia na wprowadzenie do obrotu w rozumieniu tego artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Tekst mający znaczenie dla EOG).

⁽³⁾ Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2013 r. — Anapurna przeciwko OHIM — Annapurna (ANNAPURNA)

(Sprawa T-71/13)

(2013/C 101/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Anapurna GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci P. Ehrlinger i T. Hagen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Annapurna SpA (Prato, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 3 grudnia 2012 r. w zakresie dotyczącym utrzymania w mocy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 001368166 „ANNAPURNA” i odmowy jego unieważnienia dla towarów: „torebki” (klasa 18), „narzuty i bielizna pościelowa” (klasa 24) oraz „odzież, nakrycia głowy, obuwie domowe” (klasa 25);
- obciążenie interwenienta kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą;
- nakazanie stronie pozwanej przedstawienia dowodu używania dostarczonego przez interwenienta w ramach postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do znaku: Słowny znak towarowy „ANNAPURNA” dla towarów z klas 3, 18, 24 i 25 — wspólnotowy znak towarowy nr 1 368 166

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Annapurna SpA

Strona wnosząca o stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Decyzja Wydziału Unieważnień: Częściowe stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene zaskarżonej decyzji i stwierdzenie wygaśnięcia prawa do wspólnotowego znaku towarowego także w odniesieniu do innych towarów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2013 r. — Boehringer Ingelheim Pharma przeciwko OHIM — Nepentes (Momarid)

(Sprawa T-75/13)

(2013/C 101/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Boehringer Ingelheim Pharma (Ingelheim, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci V. von Bomhard i D. Slopek)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Nepentes S.A. (Warszawa, Polska)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 28 listopada 2012 r. w sprawie R 2292/2011-4 w zakresie, w jakim dopuszczono w niej rejestrację znaku towarowego MOMARID w odniesieniu do środków sanitarnych do celów medycznych; produktów dietetycznych do celów leczniczych; preparatów, substancji i produktów farmaceutycznych i medycznych do ochrony, utrzymania, leczenia lub odżywiania skóry, ciała, twarzy, ust, warg, oczu, włosów, rąk i paznokci; preparatów i substancji farmaceutycznych i medycznych do pielęgnacji i wyglądu skóry, ciała, twarzy, ust, warg, oczu, włosów, rąk i paznokci; produktów i preparatów farmaceutycznych i medycznych do odchudzania; dermatologicznych produktów, preparatów i substancji farmaceutycznych; preparatów dermatologicznych do zapobiegania schorzeniom skóry i ich leczenia; preparatów dermatologicznych (leczniczych); preparatów farmaceutycznych do leczenia schorzeń dermatologicznych; preparatów farmaceutycznych do miejscowego leczenia schorzeń dermatologicznych; dermatologicznych produktów leczniczych; weterynaryjnych preparatów farmaceutycznych do użytku dermatologicznego; weterynaryjnych preparatów leczniczych do leczenia zaburzeń hormonalnych; hormonów dla celów medycznych; preparatów hormonalnych do użytku weterynaryjnego; hormonów; produktów sterydowych; preparatów hormonalnych do użytku farmaceutycznego i medycznego; produktów higienicznych; substancji chemicznych do użytku farmaceutycznego („sporne towary”);
- obciążenie OHIM lub — w razie przystąpienia Nepentes S.A. do postępowania w charakterze interwenienta po stronie OHIM — obciążenie łącznie OHIM i Nepentes S.A. kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Nepentes S.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „Momarid” dla towarów i usług z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 164 328

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: wspólnotowy znak towarowy nr 2 396 448 „LONARID” dla towarów z klasy 5;

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uwzględnienie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 75 rozporządzenia Rady nr 207/2009 w związku z zasadą 50 ust. 2 lit. h) rozporządzenia Komisji nr 2868/95 i art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 11 lutego 2013 r. — Accorinti i in. przeciwko EBC

(Sprawa T-79/13)

(2013/C 101/56)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Accorinti Alessandro Accorinti (Nichelino, Włochy), Michael Acherer (Bressanone, Włochy), Giuliano Agostinetti (Mestre, Włochy), Marco Alagna (Mediolan, Włochy), Riccardo Alagna (Mediolan, Włochy), Agostino Amalfitano (Forio, Włochy), Emanuela Amsler (Turyn, Włochy), Francine Amsler (Turyn, Włochy), Alessandro Anelli (Bellinzago Novarese, Włochy), Angelo Giovanni Angione (Potenza, Włochy), Giancarlo Antonelli (Werona, Włochy), Giuseppe Aronica (Licata, Włochy), Elisa Arsenio (Sesto San Giovanni, Włochy), Pasquale Arsenio (Sesto San Giovanni, Włochy), Luigi Azzano (Concordia Sagittaria, Włochy), Giovanni Baglivo (Lecce, Włochy), Mario Bajeli (Bergamo, Włochy) Stefano Baldoni (Matera, Włochy), Giulio Ballini (Lonato, Włochy), Antonino Barbara (Neapol, Włochy), Armida Baron (Cassola, Włochy), Paolo Baroni (Rzym, Włochy), Lucia Benassi (Scandiano, Włochy), Michele Benelli (Madignano, Włochy), Erich Bernard (Lana, Włochy), Flaminia Berni (Rzym, Włochy), Luca Bertazzini (Monza, Włochy), Adriano Bianchi (Casale Corte Cerro, Włochy), Massimiliano Bigi (Montecchio Emilia, Włochy), Daniele Fabrizio Bignami (Mediolan, Włochy), Sergio Borghesi (Coredo, Włochy), Borghesi Srl (Cles, Włochy), Sergio Bovini (Cogoleto, Włochy), Savino Brizzi (Turyn, Włochy), Annunziata Brum (Badiola, Włochy), Christina Brunner (Laives, Włochy), Giovanni Busso (Caselette, Włochy), Fabio Edoardo Cacciuto (Mediolan, Włochy), Vincenzo Calabrò (Rzym, Włochy), Carlo Cameranesi (Ankona, Włochy), Giuseppe Campisciano (Besana in Brianza, Włochy), Allegra Canepa (Piza, Włochy), Luca Canonaco (Como, Włochy), Piero Cantù (Vimercate, Włochy), Fabio Capelli (Tortona, Włochy), Gianluca Capello (Sanremo, Włochy), Sergio Capello (Sanremo, Włochy), Filippo Caracciolo di Melito (Lucca, Włochy), Mario Carchini (Carrara, Włochy), Filippo Carosi (Rzym, Włochy), Elena Carra (Rzym, Włochy), Claudio Carrara (Nembro, Włochy), Ivan Michele Casarotto (Werona, Włochy), Anna Maria Cavagnetto (Turyn, Włochy), Gabriele Lucio Cazzulani (Segrate, Włochy), Davide Celli (Rimini,

Włochy), Antonio Cerigato (Ferrara, Włochy), Paolo Enrico Chirichilli (Rzym, Włochy), Celestino Ciocca (Rzym, Włochy), Mariagiuseppa Civale (Mediolan, Włochy), Benito Colangelo (Bollate, Włochy), Roberto Colicchio (Mediolan, Włochy), Edoardo Colli (Triest, Włochy), Nello Paolo Colombo (Casatenovo, Włochy), Mario Concini (Tuenno, Włochy), Marika Congestri (S. Onofrio, Włochy), Luigi Corsini (Pistoia, Włochy), Maria Chiara Corsini (Genoa, Włochy), Aniello Cucurullo (Civitavecchia, Włochy), Roberto Cugola (Melara, Włochy), Roberto Cupioli (Rimini, Włochy), Giuseppe D'Acunto (Lucca — S. Anna, Włochy), Stefano D'Andrea (Ankona, Włochy), Nazzeno D'Amici (Rzym, Włochy), Michele Danelon (Gruaro, Włochy), Piermaria Carlo Davoli (Mediolan, Włochy), Iole De Angelis (Rzym, Włochy), Roberto De Pieri (Treviso, Włochy), Stefano De Pieri (Martellago, Włochy), Ario Deasti (Sanremo, Włochy), Stefano Marco Debernardi (Aosta, Włochy), Gianfranco Del Mondo (Casoria, Włochy), Salvatore Del Mondo (Gaeta, Włochy), Gianmaria Dellea (Castelvecchiana, Włochy), Rocco Delsante (Langhirano, Włochy), Gianmarco Di Luigi (Sant'Antimo, Włochy), Alessandro Di Tomizio (Reggello, Włochy), Donata Dibenedetto (Altamura, Włochy), Angela Dolcini (Pavia, Włochy), Denis Dotti (Mediolan, Włochy), Raffaele Duino (San Martino Buon Albergo, Włochy), Simona Elefanti (Montecchio Emilia, Włochy), Maurizio Elia (Rzym, Włochy), Claudio Falzoni (Besnate, Włochy), Enrico Maria Ferrari (Rzym, Włochy), Giuseppe Ferraro (Pago Vallo Lauro, Włochy), Fiduciaria Cavour Srl (Rzym, Włochy), Giorgio Filippello (Caccamo, Włochy), Giovanni Filippello (Caccamo, Włochy), Dario Fiorin (Venezia, Włochy), Guido Fortunati (Werona, Włochy), Achille Furioso (Agrigento, Włochy), Monica Furlanis (Concordia Sagittaria, Włochy), Vitaliano Gaglianese (San Giuliano Terme, Włochy), Antonio Galbo (Palermo, Włochy), Gianluca Gallino (Mediolan, Włochy), Giandomenico Gambacorta (Rzym, Włochy), Federico Gatti (Besana in Brianza, Włochy), Raffaella Maria Fatima Gerardi (Lavello, Włochy), Mauro Gini (Bressanone, Włochy), Barbara Giudiceandrea (Rzym, Włochy), Riccardo Grillini (Lugo, Włochy), Luciano Iaccarino (Werona, Włochy), Vittorio Iannetti (Carrara, Włochy), Franz Anton Inderst (Marlengo, Włochy), Alessandro Lepore (Giovinazzo, Włochy), Hermann Kofler (Merano, Włochy), Fabio Lo Presti (Ponte S. Pietro, Włochy), Silvia Locatelli (Brembate, Włochy), Nicola Lozito (Grumo Appula, Włochy), Rocco Lozito (Grumo Appula, Włochy), Fabio Maffoni (Soncino, Włochy), Silvano Maffoni (Orzinuovi, Włochy), Bruno Maironi Da Ponte (Bergamo, Włochy), Franco Maironi Da Ponte (Bergamo, Włochy), Michele Maironi Da Ponte (Bergamo, Włochy), Francesco Makovec (Lesmo, Włochy), Concetta Mansi (Matera, Włochy), Angela Marano (Melito di Neapol, Włochy), Bruno Marchetto (Mediolan, Włochy), Fabio Marchetto (Mediolan, Włochy), Sergio Mariani (Mediolan, Włochy), Lucia Martini (Scandicci, Włochy), Alessandro Mattei (Treviso, Włochy), Giorgio Matterazzo (Seregno, Włochy), Mauro Mazzone (Werona, Włochy), Ugo Mereghetti (Brescia, Włochy) e quale procuratore di Fulvia Mereghetti (Casamassima, Włochy), Vitale Micheletti (Brescia, Włochy), Giuseppe Mignano (Genoa, Włochy), Fabio Mingo (Ladispoli, Włochy), Giovanni Minorenti (Guidonia Montecelio, Włochy), Filippo Miuccio (Rzym, Włochy), Fulvio Moneta Caglio de Suvich (Mediolan, Włochy), Giancarlo Monti (Mediolan, Włochy), Angelo Giuseppe Morellini (Besana in Brianza, Włochy), Barbara Mozzambani (San Martino Buon Albergo, Włochy), Mario Nardelli (Gubbio, Włochy), Eugenio Novajra (Udine, Włochy), Giorgio Omizzolo (Baone, Włochy), Patrizia Paesani (Rzym, Włochy), Daniela Paietta (Arona, Włochy), Luigi Paparo (Volla, Włochy), Davide Pascale (Mediolan, Włochy), Salvatore Pasciuto (Gaeta, Włochy), Sergio Pederzani (Ossuccio, Włochy), Aldo

Perna (Neapol, Włochy), Marco Piccinini (San Mauro Torinese, Włochy), Nicola Piccioni (Soncino, Włochy), Stefano Piedimonte (Neapol, Włochy), Mauro Piliago (Bolzano, Włochy), Vincenzo Pipolo (Rzym, Włochy), Johann Poder (Silandro, Włochy), Giovanni Polazzi (Mediolan, Włochy), Santo Pullarà (Rimini, Włochy), Patrizio Ragusa (Rzym, Włochy), Rosangela Raimondi (Arluno, Włochy), Massimo Ratti (Mediolan, Włochy), Gianni Resta (Imola, Włochy), Giuseppe Ricciarelli (San Giustino, Włochy), Enrica Rivi (Scandiano, Włochy), Maria Rizescu (Pesaro, Włochy), Alessandro Roca (Turyn, Włochy), Mario Rzymni (Mediolan, Włochy), Claudio Rzymno (Neapol, Włochy), Gianfranco Rzymno (Pisticci, Włochy), Ivo Rossi (Nettuno, Włochy), Alfonso Russo (Scandiano, Włochy), Iginio Russolo (San Quirinino, Włochy), Francesco Sabato (Barcellona, Spagna), Giuseppe Salvatore (Silvi, Włochy), Luca Eudilio Sarzi Amadè, (Mediolan, Włochy), Tiziano Scagliola (Terlizzi, Włochy), Antonio Scalzullo (Avellino, Włochy), Liviano Semeraro (Gavirate, Włochy), Laura Liliana Serpente (Ankona, Włochy), Maria Grazia Serpente (Ankona, Włochy), Luciana Serra (Mediolan, Włochy), Giuseppe Silecchia (Altamura, Włochy), Paolo Sillani (Bergamo, Włochy), Vincenzo Solombrino (Neapol, Włochy), Patrizia Spiezia (Casoria, Włochy), Alberto Tarantini (Rzym, Włochy), Halyna Terentyeva (Concordia Sagittaria, Włochy), Vincenzo Tescione (Caserta, Włochy), Riccardo Testa (Cecina, Włochy), Salvatore Testa (Pontinia, Włochy), Nadia Toneatti (Triest, Włochy), Giuseppe Ucci (Como, Włochy), Giovanni Urbanelli (Pescara, Włochy), Giuseppina Urciuoli (Avellino, Włochy), Amelia Vaccaro (Chiavari, Włochy), Maria Grazia Valentini (Tuenno, Włochy), Nicola Varacalli (Occhieppo Superiore, Włochy), Giancarlo Vargiu (Bologna, Włochy), Salvatore Veltri Barraco Alestra (Marsala, Włochy), Roberto Vernerio (Mediolan, Włochy), Vincenza Vigilia (Castello d'Agogna, Włochy), Celso Giuliano Vigna (Castel San Pietro Terme, Włochy), Roberto Vignoli (Santa Marinella, Włochy), Georg Weger (Merano, Włochy), Albino Zanichelli (Busana, Włochy), Andrea Zecca (Rzym, Włochy), Maurizio Zorzi (Ora, Włochy)

(przedstawiciele: S. Sutti i R. Spelta, avvocati)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną;
- po ustaleniu i dokonaniu oceny odpowiedzialności Europejskiego Banku Centralnego (EBC) w rozumieniu art. 340 TFUE, zobowiązanie pozwanego do naprawienia powstałej szkody w kwocie co najmniej 12 504 614,98 EUR lub w innej kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną, z zastrzeżeniem możliwości jej doprecyzowania w trakcie postępowania, wraz z odsetkami ustawowymi i odsetkami za zwłokę od tej kwoty należnymi do dnia zapłaty;
- tytułem żądania ewentualnego, również po ustaleniu i dokonaniu oceny odpowiedzialności EBC w rozumieniu art. 340 TFUE, zobowiązanie pozwanego do naprawienia powstałej szkody w wysokości co najmniej 3 668 020,39 EUR, lub w innej kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną, z zastrzeżeniem możliwości jej doprecyzowania w trakcie postępowania, wraz z odsetkami ustawowymi i odsetkami za zwłokę od tej kwoty należnymi do dnia zapłaty;

- tytułem dalszego żądania ewentualnego, również po ustaleniu i dokonaniu oceny odpowiedzialności EBC w rozumieniu art. 340 TFUE, zobowiązanie pozwanego do naprawienia powstałej szkody w wysokości co najmniej 2 667 651,19 EUR lub w innej kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną, z zastrzeżeniem możliwości jej doprecyzowania w trakcie postępowania, wraz z odsetkami ustawowymi i odsetkami za zwłokę od tej kwoty należnymi do dnia zapłaty;
- tytułem żądania ewentualnego podnoszonego w ostatniej kolejności, zobowiązanie EBC do naprawienia szkody wynikłej z niezawinionego i zgodnego z prawem zachowania, w kwocie, która zostanie uznana za sprawiedliwą i słuszną;
- obciążenie EBC kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący w niniejszej sprawie podnoszą odpowiedzialność pozaumowną pozwanego.

W tym względzie skarżący podkreślają, że pozwany:

- w dniu 15 lutego 2012 r. potajemnie zawarł porozumienie o wymianie papierów wartościowych z Republiką Grecką;
- zaniechał lub odmówił udziału w restrukturyzacji greckiego zadłużenia, do której państwo greckie zostało zobowiązane, aby otrzymać drugą transzę pomocy, w sytuacji konfliktu interesów, ponieważ sam EBC jest członkiem Troiki;
- wydał decyzję z dnia 5 marca 2012 r., która uzależniła kwalifikację greckich papierów wartościowych od ich dodatkowego zabezpieczenia programem odkupu dokonanym tylko na rzecz krajowych banków centralnych (KBC), nawet jeżeli nie spełniają wymogów jakości kredytowej.

Na poparcie skargi skarżący podnoszą, że działania pozwanego miały niekorzystny i bezpośredni wpływ na sytuację prawną pozwanych, w stosunku do których spowodowały wzrost wartości haircut dla podmiotów prywatnych, odroczenie kredytu i przesunięcie inwestorów prywatnych do kategorii wierzycieli „juniorów”.

Zdaniem skarżących postępowanie to stanowi oczywiste naruszenie nadrzędnych zasad mających na celu ochronę osób fizycznych, w szczególności zasady równego traktowania wierzycieli, zasady niedyskryminacji i równości, zasady proporcjonalności i zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań i ochrony uzasadnionych oczekiwań posiadaczy papierów wartościowych oraz zasady pewności prawa.

Tytułem ewentualnym, na wypadek, gdyby Sąd nie uznał działania EBC za niezgodne z prawem, skarżący podnoszą, że występuje jednak obiektywna odpowiedzialność EBC lub odpowiedzialność niezawiniona albo wynikająca z danego czynu, pomimo, że jest on zgodny z prawem, ponieważ działania EBC, których dotyczy niniejsza skarga, spowodowały nadzwyczajną i szczególną szkodę również w świetle praw podstawowych chronionych zgodnie z kartą nicejską na mocy traktatu z Lizbony, o których mowa w art. 17 (prawo własność), art. 21 (niedyskryminacja), art. 38 (ochrona konsumentów) i art. 41 (prawo do dobrej administracji).

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2013 r. — Panasonic i MT Picture Display przeciwko Komisji

(Sprawa T-82/13)

(2013/C 101/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Panasonic Corp. (Kadoma, Japonia) i MT Picture Display Co. Ltd (Matsuocho, Japonia) [przedstawiciele: adwokaci R. Gerrits i A.H. Bischke, M. Hoskins, QC (Queen's Counsel) i S. Abram, Barrister]

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2012) 8839 wersja ostateczna wydanej w dniu 5 grudnia 2012 r. w sprawie COMP/39.437 — Lamy do ekranów telewizyjnych i komputerowych, w danym przypadku, w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła, że strona skarżąca naruszyła art. 101 TFEU i art. 53 porozumienia EOG;
- uchylenie nałożonych na skarżących grzywien lub ich zmniejszenie w danym przypadku; oraz
- obciążenie strony pozwanej poniesionymi przez skarżące kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do rzetelnego procesu w odniesieniu do okresu do dnia 10 lutego 2003 r. ze względu na to, że:

- Komisja w zaskarżonej decyzji opiera swe stwierdzenie, że Matsushita Electric Industrial Co., Ltd. (zwana dalej „MEI”) uczestniczyła w zarzucanym jednolitym i ciągłym naruszeniu art. 101 TFUE dotyczącym kolorowych lamp obrazowych (zwanym dalej „kartelem KLO”) w okresie przed dniem 10 lutego 2003 r., na dwóch nowych zarzutach niewymienionych w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów: po pierwsze, iż MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć o kartelu KLO a, po drugie, że MEI podjęła decyzję o charakterze strategicznym o uczestnictwie w kartelu KLO w ramach dwustronnych kontaktów. Podobnie w zaskarżonej decyzji powołano się po raz pierwszy na niektóre ustne oświadczenia i dokumenty potwierdzające lub ich części na poparcie tych twierdzeń;
- wskazanie tych twierdzeń i dokumentów po raz pierwszy w zaskarżonej decyzji stanowi poważne naruszenie prawa do obrony Panasonic Corporation (zwanej dalej „Panasonic”), jest niedopuszczalne i wymaga stwierdzenia nieważności omawianej decyzji wobec MEI w odniesieniu do tego okresu.
- 2) Zarzut drugi dotyczący braku dowodu na okoliczność, że MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć o istnieniu kartelu lub o jego ustaleniach w odniesieniu do okresu do dnia 10 lutego 2003 r., ze względu na to, że:
- nawet gdyby twierdzenia lub dowody, na które powołano się w ramach zarzutu pierwszego, były dopuszczalne, Komisja nie wykazała, że MEI wiedziała lub powinna była wiedzieć, iż dwustronne kontakty, w których MEI uczestniczyła były częścią ogólnego planu i że plan ten obejmował wszystkie zachowania składające się na zarzucany kartel KLO;
- przytoczone dowody nie wykazują również, że MEI podjęła decyzję o charakterze strategicznym o uczestnictwie w kartelu KLO w ramach dwustronnych kontaktów.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący braku dowodu na okoliczność, że MEI/MT Picture Display Co., Ltd. (zwana dalej „MTPD”) uczestniczyła w jednolitym i ciągłym naruszeniu wskazanym w zaskarżonej decyzji od dnia 10 lutego 2003 r., ze względu na to, że:
- działania w Europie i w Azji od dnia 10 lutego 2003 r. nie były częścią wspólnego planu o jednolitym celu;
- MEI/MTPD nie uczestniczyły w wielostronnych spotkaniach kartelu KLO w Europie;
- w odniesieniu do dwustronnych kontaktów MEI/MTPD w tym okresie, Komisja nie wykazała, że MEI/MTPD wiedziały lub powinny były wiedzieć o istnieniu lub ustaleniach wielostronnych działań kartelu w Europie obejmujących pozostałych adresatów zaskarżonej decyzji.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący okoliczności, że nałożona na Panasonic/MTPD grzywna powinna być całkowicie uchylona, a ewentualnie obniżona, ze względu na to, że:
- Panasonic/MTPD tytułem głównym żądają stwierdzenia nieważności w całości ustalenia naruszenia wobec każdej z nich oraz całkowitego uchylecia nałożonych na każdą z nich grzywien;
- tytułem ewentualnym, w przypadku gdy wniesiona przez Panasonic/MTPD skarga o stwierdzenie nieważności zostanie uwzględniona na podstawie niektórych, lecz nie wszystkich zarzutów, nałożona na Panasonic/MTPD grzywna powinna być odpowiednio obniżona;
- tytułem uzupełniającym lub ewentualnym, nawet w przypadku gdy stwierdzenie naruszenia zostanie utrzymane, nałożona na Panasonic/MTPD grzywna jest zbyt wysoka, ponieważ Komisja wykorzystuje w zaskarżonej decyzji niewłaściwą metodę, która niesłusznie przyznaje zawyżoną wartość sprzedaży wewnątrz grupy przy obliczaniu grzywiny;
- dalszym tytułem uzupełniającym lub ewentualnym, w przypadku gdy grzywna nałożona na Panasonic/MTPD nie zostanie całkowicie uchylona, należy ją obniżyć zważywszy na [ich] znikomy udział w zarzucanym kartelu KLO.

Odwołanie wniesione w dniu 11 lutego 2013 r. przez BS od wyroku wydanego w dniu 12 lutego 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-90/11 BS przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-83/13 P)

(2013/C 101/58)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: BS (Messyna, Włochy) (przedstawiciel: adwokat C. Pollicino)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- potwierdzenie, że „Wspólne zasady ubezpieczenia urzędników Wspólnot Europejskich od ryzyka wypadku i choroby zawodowej” obejmują swoim zakresem „całą skórę” a nie tylko „ciężkie poparzenia lub patologiczne blizny”;

— nakazanie ukonstytuowania nowej komisji lekarskiej odpowiedzialnej za ponowne rozpatrzenie przypadku skarżącego;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze odwołanie skierowane jest przeciwko wyrokowi, w którym oddalono skargę zmierzającą w istocie do uzyskania stwierdzenia nieważności decyzji, w drodze której organ powołujący zamknął postępowanie wszczęte na podstawie art. 73 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, ponieważ doszedł do wniosku, że nie nastąpił uszczerbek na zdrowiu fizycznym i psychicznym w następstwie ataku, którego ofiara padł wnoszący odwołanie.

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 22 ust. 3 zasad ubezpieczenia.

Wnoszący odwołanie twierdzi w tym względzie, że wbrew temu, co stanowi wskazany przepis, komisja lekarska nie orzekała zbiorowo i że ponadto, gdy napotkała na problem prawny, nie stwierdziła braku swojej kompetencji.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 73 europejskiej skali oceny stopnia niezdolności do pracy.

Wnoszący odwołanie utrzymuje, że w zaskarżonym wyroku Sąd do spraw Służby Publicznej oddalił skargę nieudzielając dokładnej wykładni, której należało od niego oczekiwać w przedmiocie tego, czy wspomniane wspólne zasady pokrywają swoim zakresem całą skórę, czy jedynie ciężkie poparzenia lub patologiczne blizny.

Odwołanie wniesione w dniu 14 lutego 2013 r. przez Dianę Grazyte od wyroku wydanego w dniu 5 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-76/11 Grazyte przeciwko Komisji

(Sprawa T-86/13 P)

(2013/C 101/59)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Diana Grazyte (Utena, Litwa) (przedstawiciel: R. Guarino, adwokat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

— uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 5 grudnia 2012 r. w sprawie F-76/11 Grazyte przeciwko Komisji Europejskiej;

— stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Dyrekcji Generalnej Zasoby Ludzkie i Bezpieczeństwo, działającego jako organ upoważniony do zawierania umów o pracę z dnia 29 kwietnia 2011 r. i w rezultacie uznanie prawa wnoszącej odwołanie do dodatku zagranicznego przewidzianego w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich;

— tytułem żądania ewentualnego przekazanie sprawy Sądowi do spraw Służby Publicznej do ponownego rozstrzygnięcia;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy oparty na naruszeniu i/lub błędnej wykładni prawa wspólnotowego w związku z technikami wykładni prawa oraz ratio legis art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego. Brak uzasadnienia.

— W tym względzie podniesione zostało, że zarówno treść przepisu (który odnosi się do „przyczyn innych niż wykonywanie obowiązków w służbie państwowej lub na rzecz organizacji międzynarodowej”) jak i jego ratio legis prowadzą do wykluczenia przyznania dodatku osobie, która opuściła własne państwo pochodzenia bez nawiązania trwałej więzi z państwem do którego została przeniesiona właśnie ze względu na zatrudnienie w organizacji międzynarodowej. Ani treść ani logika ani ratio legis przepisu nie mogą prowadzić do przyjęcia jak uczynił Sąd w zaskarżonym wyroku, że należy pominąć okresy następujące po zatrudnieniu w organizacji międzynarodowej, jeżeli przeniesienie nastąpiło jak w niniejszym przypadku ze względów osobistych.

2) Zarzut drugi oparty na naruszeniu i/lub błędnej wykładni prawa wspólnotowego w zakresie kwalifikacji Agencji jako organizacji międzynarodowych w związku z art. 4 załącznika VII regulaminu pracowniczego.

— W tym względzie podniesione zostało, że pojęcie organizacji międzynarodowej, o którym mowa w art. 4 załącznika VII do regulaminu pracowniczego zostało bardzo precyzyjnie zdefiniowane w orzecznictwie. Sąd Unii Europejskiej w wyroku z dnia 30 listopada 2006 r. w sprawie J przeciwko Komisji (w szczególności, pkt 42-43) uznał, że w celu uznania organizacji za międzynarodową dla potrzeb stosowania art. 4 ust. 1 lit a) załącznika VII do regulaminu pracowniczego konieczne jest, aby została ona określona i uznana za taką przez inne państwa lub inne organizacje międzynarodowe utworzone przez państwa. W każdym razie w celu dokonania oceny międzynarodowego charakteru organizacji należy uwzględnić wyłącznie jej strukturę a nie jej przynależność do organizacji posiadających międzynarodową strukturę. W świetle tych ścisłych kryteriów ani Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) ani Europejska Fundacja Kształcenia (ETF) nie mogą być uznane za organizacje międzynarodowe w rozumieniu art. 4.

3) Zarzut trzeci oparty na naruszeniu zasady równego traktowania.

— W tym względzie podniesione zostało, że wykładnia przepisu przyjęta przez Sąd jest sprzeczna z logiką i prowadzi do dyskryminacji między dwoma kategoriami urzędników, która nie jest oparta na żadnym obiektywnym elemencie, poprzez traktowanie w taki sam sposób sytuacji osoby, która pozostawała poza granicami państwa pochodzenia wyłącznie dlatego że pracowała na rzecz państwa lub organizacji międzynarodowej (a zatem nie utraciła kontaktów z macierzystym państwem) i sytuacji osoby, która opuściła państwo pochodzenia ze względów rodzinnych tracąc więzi z tym państwem i która dopiero w dalszej kolejności pracowała na rzecz państwa lub organizacji międzynarodowej. Ponadto, zgodnie z zaskarżonym wyrokiem, należy traktować w różny sposób dwóch urzędników, którzy ponad dziesięć lat wcześniej opuścili państwo pochodzenia w celu założenia rodziny zagranicą tylko dlatego że jeden z nich po wieloletnim okresie zamieszkiwania w nowym państwie został zatrudniony w międzynarodowej organizacji.

Skarga wniesiona w dniu 14 lutego 2013 r. — Aer Lingus przeciwko Komisji

(Sprawa T-101/13)

(2013/C 101/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: D. Piccinin, Barrister, i A. Burnside, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 14 listopada 2012 r. wydanej na podstawie klauzuli 1.4.9 zobowiązań przyjętych zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ wobec Komisji przez International Consolidated Airlines Group (IAG) jako warunku zatwierdzenia przez tą instytucję nabycia przez IAG przedsiębiorstwa British Midlands Limited (bmi) i dotyczącej przeprowadzonej oceny ofert przydziałów czasu na start lub lądowanie na lotnisku Heathrow, które IAG powinna udostępnić zgodnie z ww. zobowiązaniami oraz klasyfikacji przedstawionej przez spółkę Virgin Atlantic Airways (Virgin) oferty przydziałów czasowych dla trasy Londyn Heathrow–Edynburg wyżej od oferty przedstawionej w tym zakresie przez spółkę Aer Lingus Limited (Aer Lingus);

— obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący błędu w interpretacji ww. zobowiązań. Zdaniem skarżącej Komisja błędnie zinterpretowała służące ocenie ofert określone w klauzuli 1.4.10.c) tych zobowiązań kryterium dotyczące zaplanowanej przez uczestniczącą w przetargu linię lotniczą oferty połączeń z innymi przewoźnikami powietrznymi. Komisja zinterpretowała to kryterium w taki sposób, że obejmuje ono zamierzone przez Virgin plany w zakresie przewozu pasażerów na trasie Londyn Heathrow–Edynburg swymi własnymi połączeniami z lotami długodystansowymi, choć w rzeczywistości kryterium to ogranicza się do tranzytu pasażerów dla innych przewoźników lotniczych.

2) Zarzut drugi oparty na tym, że nie uwzględniono odpowiednio opinii pełnomocnika ds. nadzoru (Monitoring Trustee)⁽²⁾. Skarżąca twierdzi, że Komisja uchybiła spoczywającemu na niej obowiązkowi odpowiedniego uwzględnienia opinii tego pełnomocnika lub też odpowiedniego uzasadnienia, dlaczego tego nie uczyniła, w czworaki sposób:

— Komisja uchybiła spoczywającemu na niej obowiązkowi uwzględnienia opinii tego pełnomocnika ds. nadzoru lub też odpowiedniego uzasadnienia, dlaczego tego nie uczyniła, w zakresie dotyczącym przewagi Aer Lingus w zakresie połączeń międzyliniowych;

— Komisja uchybiła spoczywającemu na niej obowiązkowi uwzględnienia opinii tego pełnomocnika ds. nadzoru lub też odpowiedniego uzasadnienia, dlaczego tego nie uczyniła, w zakresie dotyczącym przewagi Aer Lingus w zakresie kosztów operacyjnych i analizy wrażliwości rynkowej;

— Komisja uchybiła spoczywającemu na niej obowiązkowi uwzględnienia opinii tego pełnomocnika ds. nadzoru lub też odpowiedniego uzasadnienia, dlaczego tego nie uczyniła, w zakresie dotyczącym sposobu, w jaki należy łącznie przeanalizować różnego rodzaju środki, aby uzyskać klasyfikację o charakterze ogólnym.

— Komisja nie zwróciła się do pełnomocnika ds. nadzoru o opinię w przedmiocie przewag w zakresie zagregowanego przydzielania przedziałów czasowych.

- 3) Zarzut trzeci oparty na oczywistym błędzie w ocenie. Skarżąca twierdzi, że Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie wyciągając wniosek, iż ze złożonej Aer Lingus oferty nie wynikała presja konkurencyjna, która była co najmniej „zasadniczo podobna” do presji wynikającej z oferty złożonej przez Virgin. Zdaniem skarżącej Komisja popełniła błąd zarówno w ocenie presji konkurencyjnej wynikającej z ofert przedstawionych w odniesieniu do

trasy Londyn Heathrow–Edynburg, jak i w ocenie zysków, jakie mogą zostać osiągnięte dzięki przyznaniu wszystkich tras jednemu przewoźnikowi powietrznemu zamiast przyznania trasy Londyn Heathrow–Edynburg spółce Aer Lingus, a pozostałych tras — spółce Virgin.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 138/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz.U. 2004 L 24, s. 1)

(²) Osoba powołana w ramach nabycia bmi przez IAG po to, aby nadzorować wywiązywanie się przez IAG z przyjętych przez nią zobowiązań.

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej (druga izba) z dnia 19 lutego 2013 r. — BB przeciwko Komisji

(Sprawa F-17/11) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Członek personelu kontraktowego — Nieprzedłużenie umowy zawartej na czas określony — Skarga o stwierdzenie nieważności — Skarga o odszkodowanie)

(2013/C 101/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BB (przedstawiciel: adwokat A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i G. Berscheid, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej o nieprzedłużeniu ze skarżącą umowy o pracę w charakterze członka personelu kontraktowego.

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty i zostaje obciążona jedną trzecią kosztów poniesionych przez BB.
- 3) BB pokrywa dwie trzecie swoich kosztów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 186 z 25.06.2011, s.33.

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

